

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: Cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Knezoškof dr. I. J. Tomažič 60 letnik.

Pravični Job daje v svoji drugi tožbi človeškemu življenju to-le spričevanje: »Moji dnevi so minuli hitreje, kakor tkalec prereže platno« (Job 7, 6). Teh besed se bo najbrž spomnil prevzv. g. knezoškof dr. Ivan Jožef Tomažič, ko dopolni prihodnjo soboto 60. leto svojega življenja. Življenje »zbeži kakor senca« (Job 14, 2). Solidno vsebino mu daje samo to, kar ostane tudi v večnosti, kjer je naš življenjski cilj. O hoji proti temu cilju se sv. Avguštin po svoji navadi duhovito in slikovito izraža: »Za hojo potrebuješ dveh nog. Če hočeš hoditi proti nebesom teci priti k Bogu, sta ti tudi dve nogi potrebni. Kateri sta? Ljubezen do Boga in do bližnjega. Komur manjka ena teh dveh nog, ta šepa ter ne bo dospel na cilj svojega potovanja.«

Knezoškof dr. Tomažič je hodil skozi življenje na način, ki ga je tako lepo ponazoril sv. Avguštin. Rojen iz vrle slovenske krščanske kmetske družine 1. avgusta 1876 pri Sv. Miklavžu pri Ormožu, si je po z odliko dovršenih gimazijskih študijah izbral duhovniški stan. Posvečen 5. XII. 1898 v duhovnika, je služboval kot kaplan pri Sv. Juriju ob Ščavnici (1. VIII. 1899 — 20. V. 1901) in v Celju (21. V. 1901 — 15. IX. 1903). Nato je odšel na višje bogoslovne študije v Inomost, kjer je bil promoviran 4. aprila 1906 za doktorja bogoslovja. Za dvornega kaplana in konzistorijalnega tajnika je bil nameščen 1. IX. 1905 ter je to službo opravljal do 31. XII. 1918. Stolni kanonik je postal 15. X. 1915, stolni dekan 22. II. 1921, pomožni škof lavantinski izbran 8. VI., posvečen 1. VIII. 1928, generalni vikar 1. X. 1928, stolni prošt 30. X. 1930, za lavantinskega škofa imenovan 27. VI., prevzel škofijske posle 1. VIII., bil slovesno ustoličen 15. VIII. 1933.

Knezoškof dr. Tomažič se je na vseh mestih, kamor ga je postavila božja previdnost in volja njegovih predstojnikov, z vso vnemo trudil, da stori več kot to, »kar je človek storiti dolžan«. Da je to zmogel in zmore, k temu ga usposabljaajo njegove odlične duševne in moralne zmožnosti, predvsem pa milost božja, ki v njo v prvi vrsti zaupa. Škofovska čast je težko breme, zlasti v zamračenih povojnih razmerah. Pereča potreba verske in npravne obnove nalaga obilico skrbi in preobilje dela. Versko in moralno obnovljeno ljudstvo je udejstvitev Kristusovega kraljestva na zemlji. Sedanji papež Pij XI. se stalno in požrtvovalno poteguje za to, da bi se Kristusovo kraljestvo uresničilo. Delo za to kraljestvo se imenuje Katoliška akcija, ki jo sedanji sv. Oče tako vztrajno priporoča, pospešuje in zagovarja.

Težnja papeža Pija XI. je, da naj bo Katoliška akcija »podobna rodovitni njivi, ki ima v sebi semena vseh vrst čednosti«, kakor pravi v svoji okrožnici o katoliškem duhovništvu z dne 20. XII. 1935. Najbolj vnet in najbolj vztrajen delavec na tej njivi v naši škofiji je knezoškof dr. Tomažič. S tem je drugim duhovnikom svetel zgled, vernikom pa najkrepkejša pobuda, da v zvezi z duhovniki pomagajo razširjati in okrepjati Kristusovo kraljestvo na zemlji. V to svrhu so velikega pomena krščanska društva, v katerih se uči vse to, kar je Kristus učil, in izvršuje to, kar je On zapovedal. Sedanji lavantinski vladika ne skazuje krščanskim organizacijam samo svojo naklonjenost, marveč je tudi v dejanstvu njih pokrovitelj in podpornik. Zlasti mu, kakor njegovemu slovitemu predniku Slomšeku »dobra krščanska vzgoja otrok največ na srcu leži« (škof Slomšek v svojem 1. pastirskem listu vernikom). In vprav kar se tiče škofa Slomškega, se sedanji lavantinski škof trudi z vso prizadevnostjo, da bi oblikoval dušo našega ljudstva po Slomšekovih naukih, načelih in zgledih ter da bi se izpolnila želja in hrepenenje vseh Slovencev po Slomšekovi beatifikaciji.

Knezoškof dr. Tomažič je vedra narava, ki privlačuje s svojo prijaznostjo in ljudomilostjo srca svojih škofljanov. S tem jim olajšuje izpolnjevanje dolžnosti do njegove osebe in visokega dostojanstva, ki ga zavzema kot vrhovni njihov pastir. V tem smislu bodi sklepno naslovljen poziv vernikom naše škofije povodom 60letnice našega prevzvišenega g. škofa. Poziv je vzet iz pisma sv. Ignacija Filadelfijcem (prebivalcem mesta Filadelfija v Mali Aziji). Sv. Ignacij, učenec sv. apostola Janeza in škof v Antiohiji, je bil za časa rimskega cesarja Trajana okoli l. 110 obsojen na smrt ter poslan v Rim, da pretrpi v koloseju mučeniško smrt od divjih zveri. Na potu v Rim je pisal šest pisem raznim krščanskim cerkvam v Mali Aziji. V navedenem pismu tako-le opominja vernike: »Ne storite ničesar brez škofa, čuvajte svoje telo kot tempel božji, ljubite edinost, varujte se nesloge, posnemajte Jezusa Kristusa, kakor je On posnemal svojega Očeta!«

Slovenski tabor v Mariboru

V nedeljo, dne 9. avgusta 1936 pridite vsi na veliki

tabor Jugoslovanske Radikalne Zajednice v Mariboru,

ki se vrši v Ljudskem vrtu (dohod mimo samostana čč. šolskih sester po Vrtni ulici) ob 10. uri predpoldne.

Tabor priredimo štajerski Slovenci predvsem v proslavo 30letnice javnega delovanja našega voditelja g. dr. Antona Korošca za naš narod.

Na taboru govorijo: ministra dr. Krek in Jankovič, glavni tajnik JRZ Smodej iz Belgrada, izmed domačih govornikov pa: dr. Leskovar, Spindler, Kristovič, dr. Veble in dr. Miler.

Za zunanje udeležence so sv. maše pri frančiškanih ob osmih in ob pol devetih.

Zbiranje udeležencev od pol devete ure naprej v Kolodvorski ulici, Zrinjskega trgu, Razlagovi, Maistrovi in sosednjih ulicah po navodilih vodstva rediteljev. Odhod na taborišče točno ob 9.15.

Vabimo vse zavedne Slovence in Slovenke, da se udeležijo tabora v velikem številu!

Vabijo okrajne in mestna organizacija JRZ v Mariboru.

V NAŠI DRŽAVI.

Zahvala turškega zunanjega ministra naši državi. Kakor smo že poročali, je bila v Montreauxu v Švici podpisana nova pogodba, ki dovoljuje Turčiji vojaško zasedbo Dardanelske morske ožine. Nova pogodba bo stopila v veljavo 15. avgusta. Na povratku iz Montreauxa se je pomudil na belgrajskem kolodvoru nekoliko turški zunanji minister. Turški zunanji minister je ob tej priliki izrekel zahvalo naši državi, da je na konferenci v Montreauxu podpirala Turčijo. Nova dardanelska pogodba po izjavi turškega zunanjega ministra ni samo uspeh Turčije, mpak cele Balkanske zveze.

Trgovinska pogodba med našo državo in Turčijo podaljšana. Po vesteh iz prestolnice Turčije iz Ankare je turška vlada pristala na predlog jugoslovanske vlade, da se podaljša za tri mesece trgovinska pogodba med obema državama, ki jo je turška vlada pred kratkim odpovedala. Pogodba bo veljala še od 20. julija do 20. oktobra. Pogačjanja za sklenitev nove pogodbe se bodo pričela koncem poletja v Beogradu.

Lepa državna podpora za kmetijsko poskusno in kontrolno postajo v Ljubljani. Ministrski svet je določil, naj se da iz državnega kmetijskega sklada za leto 1936—1937 320.000 Din za zgradbo kmetijske poskusne in kontrolne postaje v Ljubljani po načrtu, kakor ga bo predložil tehnični oddelek banske uprave.

Razglasitev obsodbe radi poskušenege atentata na predsednika vlade dr. Milana Stojadinovića. Dne 24. julija zvečer je bila razglašena obsodba nad poslancem Damjanom Arnavtovičem in tovariši radi poskušenege napada na predsednika vlade v skupščini. Arnavtovič je bil obsojen na 15 let robije; Dragiša Stojadinovič na 5 let robije; Vasilije Trbič na 4 let, ta robije; Dragomir Milovanovič na pol-drugo leto robije. V kazen se šteje preiskovalni zapor od 6. marca 1936. Ostali obtoženci so bili oproščeni.

Dve zmagi JRZ. Zadnjo nedeljo so se vršile občinske volitve v Šmarjeti in Beli Cerкви na Dolenjskem. V obeh občinah sta bili dve listi in sicer JRZ in opozicijska. V Šmarjeti je dobila JRZ vseh 18 odbor-

nikov. V Beli Cerкви JRZ 16 odbornikov, opozicija dva.

V DRUGIH DRŽAVAH.

BORBA MED DESNICO IN LEVICO NA ŠPANSKEM.

Zadnjič smo poročali, da so začeli španski desničarji upor proti nečuvnemu nasilju vladne leveice, ki je tekom vstaje že dvakrat menjala svojo vlado. Z uporom je začela španska redna vojska v španskem Maroku v Afriki. Vojski se je pridružila še mornarica in začel se je pohod na Madrid od juga in severa. Levičarji so poslali proti vstaškimi rednim četam na hitro oboroženo delavstvo, žandarje ter policijo. Bili so se že od 18. julija, ko je izbruhnila vstaja, do 26. julija srditi boji, ki so zahtevali številne žrtve na obeh straneh, opustošenja in uničenja.

Vlada v Madridu je v velikih škripcih. Najbolj zagrizeni levičarski nasilneži so se že razbežali na vse strani, ker se zavedajo, da je padec Madrida neizogiben in potem pride do obračuna s komunističnimi trinogi. Da madridski vladi slaba prede, je dokaz dejstvo, da se boji za njen obstoj njena francoska posestrina v Parizu, ki je poslala španskim levičarjem 20 bombnih letal, 50 strojnic, 8 topov in 20.000 kg eksplozivnih plinskih bomb. — Zmagoviti desničarji dobivajo vedno sveže čete iz afriškega Maroka in je očitno, da bodo uspeli in po zmagi vpostavili tolikanj potrebni red ter mir v Španiji.

Celi čas upora je španska vlada pošiljala v svet poročila, da je ona gospodar položaja, da zmaga in je upor že zadušila.

O zmagovitem prodiranju so sporočali svetu tudi uporniki, ki morajo zmagati, ker so osredotočili svoj pohod od juga in severa proti Madridu, ki je že odrezan od ostalega sveta.

Zmaga desnice na španskem bode hud udarec za francoske levičarje in prvi večji poraz sovjetske Rusije, ki je organizirala levičarske homatije v Španiji.

Zadnja poročila iz Pariza od 26. julija o španskem uporu pravijo, da je levičarska vlada izvoljevala nad puntarji odločilno zmago in je armada slednjih skoraj obkoljena.

Vodja in duša upornega gibanja general Franco je izdal po radiu proglas, v katerem poziva vse protimarksiste, naj

ne verujejo v zmago levičarjev in da poročila madridskega radija niso niti najmanj resnična.

Velika amnestija (pomilostitev) v Avstriji. Na podlagi sporazuma med Avstrijo in Nemčijo je bila izdana v Avstriji z veljavnostjo od 23. julija politična pomilostitev. V ječah bo ostalo samo še 224 težkih političnih zločincev, izpuščenih je bilo nad 10.000. Do konca avgusta bo objavljena tudi amnestija za sodbe, ki so bile izrečene od političnih ter policijskih oblasti. Postopanje radi veleizdaje proti bivšemu socialističnemu dunajskemu županu Karlu Seitzu je ustavljeno in ni ta sodni akt v nobeni zvezi z amnestijo. Dr. Rintelen, svoječasni dolgoletni štajerski deželni glavar in poslanik v Rimu, ki je bil obsojen na dosmrtno ječo radi soudeležbe pri puču, kojega žrtev je postal kancler dr. Dollfuss, še zaenkrat ni deležen pomilostitve. Pri Rintelenu gre za zločin državnega uradnika, ki je prelomil prisego zvestobe. Amnestija velja pogojno za dobo petih let.

Sestanek treh držav v Londonu. V Londonu je bil 24. julija zaključen sestanek ministrskih predsednikov in zunanjih ministrov: Anglije, Francoske in Belgije. Uradno poročilo o tej konferenci izraža željo, naj bi se čim prej vršila ob sodelovanju še Nemčije in Italij posvetovanja, ki bi uredila evropske razmere in rešila vsa pereča vprašanja.

Krog abesinskih zadev. Pregnani abesinski cesar je obhajal svoj 45. rojstni dan, h kateremu mu je častital angleški kralj. Neguš se pripravlja na pot po Severni Ameriki, kjer hoče vzbuditi zanimanje za abesinske zadeve. — V zasedeni Abesiniji so razposlali Italijani na vse strani kazenske ekspedicije, kar dokazuje, da se abesinski četaši živahno gibljejo in ogrožajo Addis Abebo.

Nemčija je prva od držav priznala italijansko cesarstvo v Abesiniji in je odpoklicala svojega poslanika iz Addis Abebe. Radi tega priznanja vlada po Italiji veliko veselje.

Ali si že obnovil naročnino?

Banovina za cestna dela na Štajerskem, Koroškem in v Prekmurju.

Zanimiv je pregled cestnih del, katera bo oskrbela iz posebnih fondov banovina in se nanašajo na štajerske, koroške ter prekmurske okraje.

Okraja Maribor levi in desni breg.

V mariborskih okrajih za levi in desni breg se iz banovinskega fonda za javna dela že nadaljuje graditve banovinskih cest Šikole — Mostečno, nadalje Sv. Anton — Kraljevci in Slov. Bistrica — Oplotnica. Za preureditev banovinske ceste Maribor — Dravograd — državna meja, to je za takoimenovano Koroško cesto v Mariboru, so v glavnem načrti pripravljeni in bodo na jesen začeli s preureditvijo. Iz banovinskega bednostnega fonda so za popravila cest v obeh mariborskih okrajih na razpolago precejšnje svote, tako se gradi zvezna cesta k Pohorskemu domu, na vrsto pa pridejo še popravila občinskih cest Ruše — Sv. Areh, nadalje cesta Pobrežje — Stražun — Tezno v občini Pobrežje in zveznica Varoš — banovinska cesta. Dogradile se bodo tudi občinske ceste Slivnica — Radizelj — Ranče, cesta iz Sv. Venčesla v Zg. Ložnico in občinska cesta na Tinju. Do jeseni bodo tudi še popravljene občinske ceste Velka — Marija Snežna, cesta Bresternica — Sv. Križ, cesta Hristovci — Sv. Rupert in cesta Korena — Sp. Duplek.

Okraj Konjice.

V konjiškem okraju gradijo že iz banovinskega fonda za javna dela novo banovinsko cesto Slov. Bistrica — Oplotnica, in tudi že prelagajo Cezlaški klanec na občinski cesti Oplotnica — Pohorje. Iz banovinskega bednostnega fonda pa bodo na razpolago sredstva za popravila obč. cest Zreče — Sv. Kunigunda, Oplotnica — Brezje, Loče — Suhadol in Grušovje — Prihova.

Okraj Ljutomer.

V ljutomerskem okraju letos zopet nadaljujejo na račun banovinskega fonda za javna dela za graditvijo nove banovinske ceste Ljutomer — Štrigova in so dela že sedaj lepo napredovala. Iz banovinskega bednostnega fonda se bosta popravili občinski cesti Terbegovci — Hvaletinci ter Ščavnicca — Polica.

Okraj Ptuj.

V ptujskem okraju se iz banovinskega fonda za javna dela že nadaljuje graditev ceste Leskovec — Nova cerkev. Iz banovinskega bednostnega fonda pa se deloma že popravljajo, deloma se bodo še popravile občinske ceste: Središče — Šalovci, Rucmanci — Grabšinski breg, Terbegovci — Hvaletinci, Ivanjci — Negova, Sv. Barbara — Dugo in cesta Ivanjkovci — Svetinje — Jeruzalem.

Okraj Celje.

V celjskem okraju je večji znesek iz banovinskega fonda za javna dela določen za ureditev banovinske ceste Sv. Jurij — Sv. Jakob in prav tako za valjanje banovinske ceste Celje — Grobelno. Iz bednostnega fonda so na razpolago večji zneski za občinsko cesto Vojnik — Šmartno, nadalje za cesto Frankolovo — Češnjica in za občinsko cesto Sv. Peter v Sav. dol.

— Podlog in Gotovlje. Tudi med temi deli so se deloma nekatera že začela.

Okraj Laško.

V laškem okraju se je letos iz banovinskega fonda za javna dela nadaljevala preložitev banovinske ceste Trbovlje — Marija Reka; ta preložitev je že skoraj popolnoma končana. Iz banovinskega bednostnega fonda pa so določeni večji zneski za preložitev banovinske ceste Trbovlje — Zagorje, ki se gradi že s polno paro, in nadalje za preložitev banovinske ceste pri Španu v Trbovljah, ki bo letos tudi še dokončana.

Okraj Šmarje.

V šmarskem okraju se iz banovinskega fonda za javna dela že gradi banovinska cesta Loka — Virštanj — Golobinjek; in prav tako se nadaljuje že graditev banovinske ceste Mestinjska vas — Pristava, in dovršuje banovinska cesta Marijnavas — Žetale. Iz banovinskega bednostnega fonda so že v popravilu ali pa bodo prišle v kratkem sledeče občinske ceste: Rogiška Slatina — Sv. Florijan, Sv. Peter pod Sv. gorami — Sv. gora, Stoperce — Čermožiče, Lesično — Virštanj, Čokelec — Sv. Štefan, Lesično — Kleke — Zdole — Zeče, Cecinje — Sladka gora, Lemberg — Sladka gora in Sv. Vid — Sv. Ema.

Okraj Brežice.

V brežiškem okraju pride letos na vrsto iz banovinskega fonda za javna dela preložitev banovinske ceste Senovo — Veliki kamen. Preložitev se je začela že lani in je letos že v polnem teku. Prav tako so že lani začeli graditi novo cesto Videm — Zdole — Poklek. Z graditvijo bodo nadaljevali zopet letos in bodo še v juliju začeli z delom; nekako na jesen pa bodo preložili klanec v Železnem, na cesti med Rajhenburgom in Sv. Petrom pod Svetimi gorami. Iz banovinskega bednostnega fonda bodo za brežiški okraj na razpolago večji prispevki za popravilo občinske ceste Močnik — Pečice, nadalje Dobrava — Kapele, Hruševo — Podvrh, ceste v občini Blanca in za zgradbo mostu pri Orešju. Tudi za graditve na cestah Senovo — Veliki kamen in za preložitev klanca v Železnem je določen iz bednostnega fonda še poseben prispevek. Tudi ta popravila so deloma že začeta, deloma pa bodo začeli z njimi v avgustu in septembru.

Okraj Gornjigrad.

V gornjegrajskem okraju bodo v septembru začeli na račun banovinskega fonda za javna dela graditi novo banovinsko

**Bojši
krvni
obtok**

poveča delovanje organizma in ublažuje bolečine. Boljši krvni obtok dosežete z **ASPIRIN** tabletami, tem neškodljivim sredstvom proti prehlajenju, revmatizmu in zobobolu.

Vsaka tableta ima vtisnjen Bayerjev križ

ASPIRIN

V. z. Jugoslav. k. d., Zagreb.
Oglas je reg. pod S. Br. 12.314 od 25. VI. 1934.

cesto Kamnik — Kranjski rak — Luče, ki bo izredno važna nova prometna zveza. Iz banovinskega bednostnega fonda bodo na razpolago večji zneski za preureditev ceste Solčava — Logarska dolina, nadalje za občinsko cesto v Konjskem vrhu in za most čez Lučnico v Krnici. Tudi vsa ta dela bodo do jeseni, v kolikor že niso, dokončana.

Okraj Slovenjgradec.

V slovenjgraškem okraju nadaljujejo iz banovinskega fonda za javna dela graditev banovinske ceste Šoštanj — št. Vid, dočim bodo krita popravila občinskih cest iz bednostnega fonda. Tako bo popravljena cesta Bukovska vas — Vrhe — Selč in dovršena preložitev občinske ceste v Velunji v občini Podgorje. Preložen bo tudi klanec na občinski cesti Slovenjgradec — Stari trg — Vrhe — Kotlje — Guštanj.

Okraj Prevalje.

V prevaljskem okraju je iz banovinskega fonda za javna dela že razpisana graditev novega Koltarjevega mostu čez Mežo. Dalj časa grade iz istega fonda že banovinsko cesto št. Vid — Črna. Iz banovinskega bednostnega fonda bodo popravljene do jeseni občinske ceste Ožbold — Kaplja, Ribnica na Pohorju — Senjorjev dom in Guštanj — Kotlje.

Okraj M. Sobota.

V mursko-soboškem okraju se bo iz banovinskega fonda za javna dela gradil most čez Muro v Petanjcih, ki bo vezal ljutomerski in mursko-soboški okraj. Iz banovinskega bednostnega fonda pa se bosta popravili občinski cesti Kuzma — Mačkovci in Kuzma — Motovilec.

Kmečka katoliška mladina. Ta organizacija je na Francoskem jako razširjena ter se vedno bolj razvija ter napreduje. Zadnji čas jo vpeljavajo tudi v nekaterih hrvatskih škofijah (n. pr. v dubrovniški, splitski, zagrebški itd.). Katoliško dijaško društvo na Sušaku je sklenilo, da bo pod-

piralo ustanavljanje kmečkih katoliških mladinskih društev v sušaški okolici. V Sloveniji se podeželska katoliška mladina zbira v nabožnih organizacijah in v prosvetnih društvih. Priznati pa je žal treba, da se to organizatorno delo ne vrši povsod s potrebno intenzivnostjo. In vendar je to danes bolj potrebno kot kdaj poprej. Saj vidimo, kako se trudi lažljivo svobodomiselstvo in naprednjaštvo, da pod krinko kmečke misli prodre med kmečko mladino. Na drugi strani pa skušajo ko-

Dr. Ožbald Ilanig — 60letnik.

munistični agenti svoje mreže razpresti tudi po deželi. Najboljši odpor proti liberalizmu in komunizmu je delo na polju katoliške mladinske organizacije. Svoj čas smo imeli na štajerskem veliko število cvetočih katoliških mladeniških in dekliških zvez. Naša organizatorna vnema na tem velevažnem področju ne sme popuščati, marveč mora naraščati. Naj se vsepovsod ustanovijo fantovski in dekliški odseki, kjer jih še ni! Če bomo križemrok gledali, kako sovražnik seje ljulko, bo ljulka kmalu prevladala.

Pod žezlom narodnega socializma. Časniki poročajo, da je tajna državna policija v Nemčiji stavila vladi predlog, da morajo katoliški duhovniki svoje pridige, preden jih imajo v cerkvi, predložiti v cenzuro policiji. V obrazloženju svojega predloga navajajo, da duhovniki v svojih govorih uporabljajo besede sv. pisma. Čuden je ta predlog, pa še bolj čudno je obrazloženje. Pridiga je oznanjevanje besede božje. Od kod pa naj se jemlje božja beseda, če ne iz sv. pisma? Druga cvetka: V mestu Nürnbergu izhaja list »Die Tat.« V tem listu je neki sodnik objavil predlog, naj se v Nemčiji v bodoče vrši prisega ne več v imenu Boga, marveč Hitlerja. Proti temu predlogu je nastopil neki protestantski pastor. Zato so ga narodno-socialistični listi ožigosali in razkričali kot nasprotnika države.

Ravnateljica ženske kaznilnice se spreobrnila. Veliko pozornost je vzbudila v Šangaju (velikem kitajskem pomorskem mestu) spreobrnitev ravnateljice ženske kaznilnice Jen-fu. Ko se je pripravljala za krščanstvo in za vstop v katoliško cerkev, je pridobila zato tudi svoje otroke in tudi svojo mater. Krščanska ljubezen do bližnjega je dala prvi povod, da se je ta jako izobrazena Kitajka začela bolj zanimati za krščanstvo. Krščanske gospe, članice »Zveze sv. Jožefa«, obiskujejo vsako soboto kaznilnico, da delijo kaznjencem do-

Cirilova knjigarna v Mariboru priporoča novosti: Zabret: Sveti zakon, vrelec življenja, broš. 20 Din. — Ahčin: Boljševiška mladina: 3 Din. — Friderik Ozanam, broš. 6 Din. — P. Daniel Considine D. J.: Veselite se, broš. 5 Din, vez. 10 Din. — Nebeške rože, VII. Daruj se Bogu, broš. 20 Din. — Remec: Sv. maša, 16 Din. — P. Mavricij Teraš: Za samostanskimi zidovi, broš. 15 Din, vez. 21 Din. — Naš kruh, evharist. izpoved inteligence, broš. 12 Din. — Moja pot je varna, vez. 18 Din. — I. slovenski izseljeniški kongres v Ljubljani dne 1. julija 1935, vez. 15 Din. — Brumen: Blaže in Nežica, kulturno-pedagoški pomen Slomšekovega dela, broš. 24 Din. — Pleško-Prašnikar: Prehrana, kuhanje, broš. 4 Din. — Ljudska kuharica, najnovejša in praktična zbirka dobrih navodil za kuhinjo in dom, broš. 8 Din.

brote, in sicer duhovne in gmotne dobrote krščanskega usmiljenja. To je napravilo na ravnateljico velik vtis. Kjer je tolika ljubezen doma, tem mora tudi biti resnica: tako je sklepala. Začela je proučevati katoliško vero, in ko je bil čas priprave končan, je bila s svojo materjo in s svojimi otroki krščena in sprejeta v katoliško cerkev.

Policijski uradnik Gordon Dick je rešil angleškemu kralju življenje s tem, da je izbil atentatorju orožje iz roke. Rešitelju častitajo njegovi tovariši.

General Franco, duša španskega upora.

General Orlicz-Dreszer, poveljnik zračnega brodogva na Poljskem, se je smrtno ponesrečil z aeroplanom.

Španski general Sanjurjo, ki je živel v pregnanstvu na Portugalskem. Ob izbruhu upora se je hotel prepeljati v letalu na Španjo, da bi vodil upor. Aeroplan je treščil na tla in slavni general se je ubil.

Nagovor španskega generala Franca na tretjo tujsko legijo v Melilli. kjer je središče upornikov.

Osebnosti.

Se en zlatomašnik v naši škofiji. V našem listu smo že poročali, da ima naša škofija letos tri zlatomašnike. Pri kratkem opisu treh zlatih jubilarov smo pozabili na četrtega, ki je tudi še najstarejši svetni duhovnik škofije. Letošnji četrty zlatomašnik je g. Ivan Zadravec, vpokojeni župnik, ki živi pri Sv. Bolfenku na Kogu. Rodil se je v Središču 23. X. 1855. Mašniško posvečenje je prejel leta 1886. Dolgo časa je bil župnik pri Sv. Bolfenku na Kogu in pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, kjer je stopil pred leti v pokoj. G. zlatomašnik je še čil in v naš list pridno dopisuje brez očal od Sv. Bolfenka, kjer preživlja v delu in molitvi svoj zasluženi pokoj. Našemu dolgoletnemu sotrudniku k zlatemu jubileju iskrene častitke z željo, naj mu da Vsemogočni dočakati izrednost biseromašništva!

Biseromašnik umrl. V Žirovnici na Gorenskem je podlegel 22. t. m. kapi g. dr. Ivan Svetina, častni kanonik, biseromašnik in vpokojeni gimnazijski profesor. Rodil se je leta 1851 v Žirovnici. Novo sv. mašo je pel pred 62 leti. Pri primiciji mu je pridigoval g. Tomo Zupan, tedaj profesor v Kranju. Rajnemu je bil pridigar isti g. železomašnik Zupan pri biserni sv. maši pred dvema letoma.

40 letni mašniški jubilej je slavil pri št. Petru v Savinjski dolini tamošnji vsestransko delavni kulturni delavec ter za čast božjo goreči g. župnik dr. Janez Ev. Jančič. Zaslužnemu jubilaru naše iskrene čestitke!

Lep jubilej g. dekana v Laškem. 40letnico mašništva je obhajal g. dr. Franc Kruljč, monsignor in dekan v Laškem. Vzornemu dušnemu pastirju naše iskrene čestitke!

Srebrni mašniški jubilej. Dne 23. julija so obhajali na Svetih gorah nad št. Pe-

Specijalist za notranje bolezni

dr. Milko Bedjanič

je otvoril privatno prakso ter ordinira redno dnevno od 13. do 15., ob nedeljah in praznikih od 9. do 11. ure v Trubarjevi ulici 11. Telefon 29-11. Roentgen. Zdravljenje s kratkimi valovi. 908

trom v znanem Marijinem svetišču 25letni mašniški jubilej gg.: Ignacij Brvar, župnik na Bizeljskem; Januš Golec, urednik »Slovenskega gospodarja«; F. Osterc, vpokojeni profesor; Janez Ogulin, provizor pri Sv. Križu na Belih vodah, ter Jastrobnik Venčeslav, kaplan v Lučah. Po zahvalni službi božji pri svetogorski Materi božji so se podali jubilarji k gostoljubnemu tovarišu g. Ig. Brvarju, bizeljskemu župniku, kjer so vzbujali nekaj ur dobre volje spomine iz lepih bogoslovnih let. 25letnico so počastili tovariši, ki so bili posvečeni že iz tretjega letnika, in med temi g. Miloš Umek, stolni župnik, dekan in monsignor.

Čvrsta pečička korenina. Pred kratkemu smo obhajali 80letnico Omerzo Janeza, posestnika in gostilničarja v Pečicah, ki je sedaj že v pokoju v svojem koticu, kakor je to pri nas navada. Kot mlad fant še samec si je s pridnimi rokami ustanovil svoj lastni dom v prijazni vasi Pečice. Nekaj let je še sam gospodaril, ko pa si je že spravil skupaj večje posestvo in otvoril gostilno, še ni imel vsega. Šele v starosti 34 let si je poiskal svojo 14 let mlajšo življenjsko družico. Bila mu je zvesta opora 44 let. V srečnem zakonu je mu rodila 14 otrok. Njunega srečnega zakona ni skalila nobena nevihta. Pred tremi leti mu je izrgala iz srečnega zakona smrt njegovo ljubljeno Ančko, za katero še danes žaluje. Jubilar je zaveden slovenski naprednjak, ki ni nikoli klonil glave, že 35 let je naročnik »Slovenskega gospodarja«, ki mu je najljubši slovenski tednik. Bil je dolgoletni občinski odbor-

nik, šolski oče ter pri raznih cerkvenih in dobrodelnih društvih. Že osem križev ima za seboj in še danes ne ve, kaj je bolezen, ne ve, kaj je bolnica in ne kaj sodnija! Ne bomo imeli več tako mirnega in vzglednega soseda, ko nas Janez zapusti. Vedno še ga radi vidimo z veselimi in smejočim se obrazom, s pičo v ustih med nami. Želimo, da ga Bog ohrani še mnoga leta tako svežega in zdravega!

Sprememba pri apelacijskem sodišču v Ljubljani. »Slovenec« od 25. julija poroča: Podpredsednik apelacijskega sodišča v Ljubljani dr. Alojz Gradnik, znani preiskovalni sodnik »šenčurskih dogodkov« in bivši sodnik pri sodišču za zaščito države v Belgradu, je, kakor smo že včeraj poročali, premeščen v Split. Za podpredsednika apelacijskega sodišča v Ljubljani je imenovan dr. Lado Mastnak, dosedanji sodnik tega sodišča.

Nesreče.

Nagla smrt mlade ženice. V Ledineku pri Sv. Ani v Slov. goricah je pomagala pri žetvi pšenice Rezika Tribl, viničarska hčerka. Stopila je na svoj srp, ki jo je neznatno ranil. Kmalu za tem ji je začela leva noga naglo otekati in boleti. Zastrupitev se je s tako naglico širila, da je Rezika kljub zdravniški pomoči še isti večer umrla.

Drugič pogorel. V Pongercih pri Cirkovcah na Dravskem polju je upepelil ogenj gospodarska poslopja posestnika Francu Belcu. Zgorelo je tudi 8000 kg žita, 10 tisoč kg sena ter celotno gospodarsko orodje. Pogorelec je tem hujše prizadet, ker mu je lani uničil požar domačijo. Gasilcem gre zahvala, da se požarna nesreča ni razmahnila na hišo ter na sosedna poslopja.

V majhnem ribniku utonil. Ivan Horner, krojač in posestnik, se je šel kopat v majhen ribnik v Bistrici pri Limbušu. Zašel je nekoliko pregloboko, kjer ga je zagrabil krč in so ga potegnili mrtvega iz vode.

Nekaj o mirovniških pogajanjih med Italijo in Abesinijo.

Italijanski listi so sedaj objavili poročila, ki obveščajo svet, da so se vršila nekoliko pred porazom Abesinije mirovna pogajanja med sedaj pregnanim abesinskim cesarjem Haile Selassijem in med Italijo.

O teh pogajanjih

širši javnosti ni bilo ničesar znanega. Šele italijanski novinar Farina je objavil prve podatke. Neguš je zapustil Abesinijo v trenutku, ko so se pogajanja razbila. Po mnenju novinarja Farina ni še čisto ugotovljeno, kdo je dal pravzaprav pobudo, da je do teh pogajanj sploh prišlo.

Ciganka.

Povest iz domačih hribov.

Ko je prišel Ravnjak, da ga ukoji in spravi h kraju, se je mojster Smola razkoračil in jel s svojim trobentastim glasom rohniti, da se je čulo daleč okoli: češ, da ni noben smrkovec, ki bi bil kar tako, ampak da je ženin in tik na pragu svetega zakonskega stanu in da ne pusti, da bi ga kak samski mladič kaj poučeval. Kdo da je nevesta, to je njegova reč in je zazdaj nikomur ne pove; molčati zna ko hladni grob. Zares je obmolnil, ko ga je spravil Ravnjak h kraju, in sicer tako temeljito, da čez malo časa ni bilo več kaj čuti kakor zateglo smrčanje.

Zdaj, ko je Cencij svoje pol skrivnosti izdal, tudi Urška svoje pol ni več držala in je vsa srečna razodela tovarišicam, da je nevesta. Kdo da je ženin, tega ni hotela povedati. Ko pa se je to razglasilo, so ljudje koj vedeli, kodi ga je. Že drugi dan je šlo po vsej Bistrici: ženili se bomo.

»Kdo pa?«

»Tička in Smola.«

»Hahahahahahahahaha.«

»Ta dva pa, ta dva! Kakor pisker in pokrivačka.«

»To pa bo nekaj!«

10

VII.

Štiri tedne je že bila Pavla v bolnišnici. Rana na prsih se je zacelila, na roki pa še ne. Vedno znova se je odprla in se zagnojila. Zdravnik si je bil v skrbi in dekleta ni hotel pustiti domov, čeprav ga je prosila. Ravnjak je prišel vsak teden in dekle je bilo vsakokrat vse iz sebe od veselja; tem bolj se ji je stožilo domov, ko je ostala sama. Ko je nekega lepega, toplega dne v juliju spet prišel, jo je našel na bolniškem vrtu na klopi. Postava ji je bila še bolj vitka, obraz ozek in blede, skoraj bel. Goreče črne oči so bile prevelike za nežni obrazek, tako da je bila podobna ljubemu onemoglemu otroku. Ravnjaka je pogled vsega prevzel; nekoliko časa je strmel vanjo, potem je rekel prijazno:

»Ali si že pokonci? To me veseli. Dober dan, Pavla; kako kaj?«

»Bog daj!« je odvrnilo dekle in mu dalo tanko roko; od veselja se ji je tresel glas. »Dobro mi je. Pravzaprav mi ni nič, le domov bi rada. Po domu se mi toži; od tega sem bolna. Ko bom domov smela, bom zdrava.«

»Kaj pravi zdravnik?«

»Ne verjame mi, da mi je bolje. Pravi, da je kost le ranjena in da tiči še kje kaka koščica.«

»Ali te roka zelo boli?«

»Ne, prav nič — malo že, posebno ponoči, ko moram na dom misliti in me morem zaspati.«

Dve žrtvi Drave. Zadnjo nedeljo popoldne je skočila v Mariboru z dravske brvi neka ženska v Dravo in jo je voda odnesla. Pri Schmidererjevem posestvu ob Koroški cesti je hotel isti dan neki moški preplavati Dravo in je utonil, ker brez čolna mu ni mogel nikdo na pomoč.

Nesreča pri mlatilnici. Pri Sv. Ani v Slov. goricah se je zgodila pri mlatvi s strojem nesreča. Transmisija je zagrabila in treščila ob tla 53letno posestnico Mar. Kegel, ki je bila zaposlena pri mlatilnici. Ako bi ji ne bili priskočili na pomoč drugi delavci, bi jo bilo smrtno stisnilo. Polcmrljeni ima obe nogi in tudi več drugih ran. Prepeljali so jo v mariborsko bolnico.

Pastir utonil. V Trčovi v župniji Sv. Peter pri Mariboru je služil za pastirja pri posestniku Jerneju Likavcu 15letni Janez Anželj. Podal se je kopat v Dravo, zašel preveč na globoko in ker ni znal plavati, je utonil.

Viničarija pogorela. Strela je udarila na Kozjaku v viničarijo grofa Attemsa. Skozi streho je švignila v sobo, kjer je oplazila viničarja Ivana Zamudo, katerega je osmodila bok ter levo nogo. Vsled udara strele je zgorela viničarija s hlevom in stiskalnico. Rešili so živino. Škoda je do 20.000 Din.

Požar na Muti. Na Muti je uničil ogenj gospodarsko poslopje z vso opremo posestniku Jožefu Partu.

Huda nesreča voznika. Iz Dokleca pri Ptujski gori so peljali trije vozniki drva za posestnika Martina Kureš v Pobrežju pri Ptuj. Zadnji voznik je bil 58letni posestnik Artenjak Janez s Pobrežja. V Zgornji Pristavi je skušal Artenjak, kakor kažejo okolnosti, od vročine utrujen, sestri na oje, pa mu je spodrsnilo, da je padel in so šla kolesa težko naloženega voza čezenj. Prva dva voznika nesreče nista niti opazila, zlasti ker sta vola mirno peljala zadnji voz dalje. Ponesrečenca je našel nezavestnega in vsega okrvavljenega šele posestnik Murko Jakob iz Zgornje Pristave. Naložil ga je na svoj voz in odpeljal v ptujsko bolnišnico, kjer so dognali, da ima

ponesrečenec smrtno nevarne rane na glavi in tudi hude notranje poškodbe.

Sreča v nesreči. Edvard Kudrinka, 22letni visokošolec z Visokega nad jezerom pri Hrudimu na Čehoslovaškem, se je mudil na počitnicah v Dalmaciji. Zadel ga je solnčarica in so ga oddali v bolnico v Gračac. V zdravniški negi si je sicer opomogel, vendar se mu je omračil um. Starši so prišli ponj in 22. julija se je vračal s popoldanskim brzovlakom domov. Za postajo Poljčane je mladi Kudrinka nenadoma planil kvišku in predno so mu mogli starši ter drugi sopotniki zabraniti, je že skočil skozi okno brzovlaka, ki je bil v polnem diru. Na srečo je pri padcu priletel na roke in noge in se je le neznanatno poškodoval. Sam je prišel do bližnje železniške stražnice, od tam pa na postajo Poljčane, kjer so ga že čakali prestrašeni starši. Iz Maribora poklicani poklicani rešilni oddelek je prepeljal reveža v mariborsko bolnico.

Hudo neurje s točo so imeli 21. t. m. popoldne v krajih G. Ponikva, Marof, Kale in Loke. Škoda na hmelju, poljskih pridelkih, sadnem drevju in na poslopih je cenjena na 250.000 Din.

Se zgrudil mrtev. V 106 m globokem rovu v premogovniku v Libojah pri Celju je opazoval popraviljanje dvigala 28letni rudar Anton Bučej. Naenkrat se je prijel z obema rokama za prsa in se zgrudil mrtev. Ni dognano, ali ga je zadela kap, ali ga je smrtno oplazil električni tok.

Deklinca utonila. Pri Anclinovih v Ložnici pri Velenju je padla in utonila v jami za gašenje apna šestletna hčerka.

Huda nesreča otroka. Na Spodnji Hudi pri Celju je zadel zagrebški avtomobil 23. julija proti večeru v glavo Ivana Valenčiča, osemletnega sina narednikavodnika. Fanteku je počila pri udarcu lobanja.

Nočni ogenj. V vasi Vrhpolje v občini Nevlje pri Kamniku je pričel v noči goret kozolec pri posestniku Antonu Flerinu. Gasilcem je uspelo, da so požarno nesrečo omejili. Kozolec je bil nov in je ostal le malo poškodovan. K sreči ni bilo vetra,

ker bi bila sicer velika nevarnost, da se ogenj razširi na 6 m oddaljeno gospodarsko poslopje in hišo, kar bi lahko postalo usodno tudi za vso bližnjo skupino hiš in gospodarskih poslopij, saj leži Flerinov kozolec baš sredi vasi. Kozolec ni bil varovan.

Utopljenega narednika potegnili iz Ljubljane. V Mostah so potegnili iz Ljubljane Nikolaja Stankoviča, bolničarskega narednika, doma iz moravske banovine, ki je utonil pred enim tednom.

Po dolgem iskanju najdeni trupli dveh mladih turistov. Poročali smo, da sta se podala 9. julija v Kamniške planine na Grintovec in Skuto ljubljanska visokošolca: Vid Janša in Mladen Mikšič. 10. t. m. sta pustila v Kamniški Bistrici svoji kolesi, sta se vpisala v spominsko knjigo in pripovedovala, da se bosta čez dva dni vrnila z Grintovca in Skute. Od tedaj ni bilo za mladima hribolazcema nobene sle, di. Ker se nista vrnila, je oskrbelo Planinsko društvo reševalne odpreme, ki so nekaj dni zaman iskale pogrešana po vseh Kamniških planinah. Šele 23. julija je uspelo ekspediciji, da je našla obe trupli v 150 m globokem Malem Hudem grabnu na poti od Kokrškega sedla proti Skuti. Oba turista sta šla proti Grintovcu. Radi megle nista mogla nadaljevati poti na Skuto, ampak sta se vrnila nazaj proti Kokrškem sedlu radi bližajoče se nevihte. Zgrešila sta pot in v megli zašla v prepad, v katerem sta obležala mrtva. Smrtno ponesrečeni Vid Janša je sin sodnika v Ljubljani. Mladen Mikšič je bil rodom iz Zagreba, njegova mati je v drugič poročena in živi v Črnučah pri Ljubljani.

Zopet dva študenta smrtno ponesrečila v planinah. Dne 25. julija so Triglavske planine zahtevale zopet dvoje mladih življenj. V severni triglavski steni sta smrtno ponesrečila jurist Savo Domicelj, rojen 4. 11. 1912 v Zagorju, stanujoč v Mariboru, in Egon Letner, študen eksportne akademije v Zagrebu, rojen leta 1917 v Inomostu, stanujoč v Mariboru.

Mlada žrtev avtomobilske nesreče. Na cesti med Trzinom in Črnučami pri Ljub-

»Nikar si tako k srcu ne ženi, Pavla! Ko te bo zdravnik pustil, pridem prvi dan pote. Dolgo ne bo več. Malo še potrpi! Hvala bodi Bogu, da ni bilo hujše!«

»Da le vas ni zadelo! Zato bodi Bogu hvala!«

»Pavla, ti si mi rešila življenje. Ko bi tebe ne bilo, bi ne bil več med živimi.«

To je bilo res in tudi Pavla je vedela, da je tako. Svoje lastno življenje je tvegala zanj; to ju je zvezalo, da sta si postala mnogo več kakor gospodar in dekla. Zato se je mogla z njim po domače in pristržno pogovarjati.

Nekaj časa je molčala, potem je dejala polglasno, kakor da se meni sama s seboj:

»Tega sem tako vesela, da sem mogla zate — za vas kaj storiti.«

»Da, da, ljuba Pavla,« je živo posnel. »Ali si kaj pomislila, da bi bila lahko ti namesto mene mrtva?«

»O že, že, sem že mislila nato! Toda vaše življenje je več vredno ko moje.«

»Kaj še! Tvoje ko moje. Zate je tvoje največ vredno.«

»Ne, ne, nikoli ne,« je ugovarjala. »Ko bi bil vas umoril, bi ne bila mogla več živeti. Od žalosti bi bila umrla.«

»Ali me imaš tako rada?« je bruhnilo iz njega. Za trenutek je obmolknila, potem je rekla odkritosrčno kakor otrok:

»Da — zelo rada te imam.«

Zdaj se Ravnjak ni mogel premagati. Bil je mehkega srca in le na videz trd. Zdaj ga je čustvo prevzelo.

»Pavla,« je vzkliknil, »jaz te imam tudi rad. Že dolgo te imam rad. Mislil sem že ...«

Nekaj je še hotel reči, pa mu je od strahu vzelo besedo.

Dekletu so lica zagorela, velike, črne oči so ji žarele ko dve zvezdi, nenadoma so se ji udrle solze in zajokala se je krčevito.

»Pavla, za božjo voljo, kaj ti je? Saj ti vendar nič hudega nisem rekel!« je dejal osuplo.

»Ne, ne; saj si mi rekel najlepše, kar si mi mogel reči,« je ihtela. »Ne vem, da me je tako prišlo. Kar na solze mi gre, odkar sem bolna. Prej ni bilo tako.«

»Le trdna bodi in nikar ne jokaj! Glej, ljudje naju gledajo; mislili bodo, da se kregava.«

Res so se nekateri bolniki, ki so bili že pokonci in na vrtu, približali in so sedli na bližnjo klop ter jeli prežati, kaj se naša dva takega menita. Zaradi tega je Ravnjak dekletu le še nekaj tihoma povedal, potem pa vstal, ji podal roko in glasno rekel:

»Zbogom, Pavla! Le potrpi še ta čas! Ko spet pridem — saj bo prav kmalu —, te vzamem s seboj domov. Še danes se z zdravnikom pomenim.«

Italijanski časnikar Lucelini

trdi v ital. listu »Tribuna«, da je on skupno z ital. konzulom v Džibuti g. Sobranom vodil razgovore z bivšim abesinskim poslanikom v Rimu g. Afevorkom, ki se je izdajal za neguševega zaupnika. Pogajanja so se vršila v puščavi med Džibutijem in Zelle. Ob tej priliki je izjavil Afevork, da je neguš pripravljen skleniti neposreden sporazum z Italijo, ne ve pa, kako bi ta korak opravičil pred svojim narodom in kaj bi rekli njegovi svetovalci v tujini.

Iz nadaljnjih razgovorov z Afevorkom se posnema, da bi se mogel neguš opravičiti pred svo-

ljani je 25. julija pozno zvečer smrtno ponesrečil 17letni dijak Boris Tomažič, sin lastnika tvrdke Oleum z Mirja. Sam je šofiral očetov avto po Gorenjskem in se je zvečer vračal proti domu. Zavozil je s hudo brzino ob kup kamenja ter zadel ob cestni kanton. Sunek ga je pogнал iz vozila. Obležal je s tako hudimi poškodbami, da jim je kljub najbolj vešči zdravniški pomoči podlegel kmalu po prepeljavi v ljubljansko »Leonišče«.

Trije kozolci so pogoreli v Gradiških Lazih pri Litiji in sicer Alojziju Hauptmanu, njegovemu sosedu Pavlu Bricu pa kar dva kozolca. Škoda je občutna, ker so bili kozolci polni pšenice, sena in raznega gospodarskega orodja. Gasilci so ogenj omejili, da ni objel še drugih bližnjih zgradb.

Štirinadstropna hiša se porušila. V Budimpešti se je zgodila 23. t. m. huda nesreča. V Rakočijevi ulici so prezidavali štirinadstropno hišo. Zgradba se je naenkrat zrušila. Vsa stanovanja v hiši so bila zasedena in v spodnjih prostorih je bilo živahno trgovsko življenje. Izpod ruševin so takoj po nesreči potegnili 8 smrtnih žrtev. Obstojta bojazen, da je zgubilo življenje še 20—30 oseb, ki so bile ob času nesreče zaposlene v trgovinah zrušenega poslopja.

Štirje hribolazci smrtno ponesrečili. Iz Berna v Švici poročajo, da so v pogorju Jungfrau (Devica) smrtno ponesrečili turisti: Kurz iz Monakovega, Hinterstoisser in Rainer iz Avstrije ter neki Ankerer.

Razne novice

Nova župnija. Studenci pri Mariboru postanejo samostojna župnija, katero bodo oskrbovali tamošnji kapucini.

Banovina bo kupila Racerdvor. Do jeseni bo pravomočna kupna pogodba med avstrijskimi benediktinci, ki so gospodarji lepega posestva pri Kamnici, s pretežno večino vinogradov in ki se imenuje Racerdvor- in med banovino. Banovina bo kupila omenjeno posest, da bo razširila vinarsko in sadjarsko šolo, ki je soseda Racerdvora.

288.000 Din je nakazala banovinska uprava v Ljubljani kot prvi znesek za povečanje bolnice v Ptuj.

Nova cestna zveza Slovenije s hrvaškimi Zagorjem. Iz Zagreba poročajo, da hoče zagrebška cestno-gradna družba ustvariti naslednjo novo cestno zvezo: Zagreb — Stubica — Marija Bistrica — Zlatac — Lobar — Ivanec — Foča — Završje — Dubrava pri Zavrču in do Ormoža. Nova avtomobilska cesta bo vezala Slovenijo z najlepšimi kraji hrvaškega Zagorja in jo bo narod pozdravil z velikim veseljem.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem v Koroščevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vredni slučaji.

V Avstriji prijeta mariborska morilca. Na Pobrežju v Mariboru je bil 8. julija umorjen v svojem stanovanju Iv. Strajnšek, vpokojeni finančni preglednik. Morilec je odnesel 20—30.000 Din. Kot osumljenca umora je policija zasledovala 23-letnega Karla Sterna in 28letnega Ivana Kolarja, oba s Pobrežja. Na podlagi dopisnice, katero je pisal Kolar iz Avstrije v Maribor, je zvedela policija, da sta se zatekla krvavega dejanja osumljena v Avstrijo, kjer so ju tudi začeli zasledovati. Dne 23. julija so avstrijski orožniki prijeli oba morilca in so ju izročili okrožnemu sodišču v Leobnu. Od oropanega denarja niso našli pri aretiranih ničesar. Prvotno sta prijeta tajila, pozneje pa sta priznala. Stern pravi, da je prišel on dne 8. julija prosit Strajnšeka za stanovanje. Ko je že bil v sobi, je zahteval od Strajnšeka denar, katerega pa mu pozvani ni izročil, ampak je skočil v sosedno sobo po svojo staro službeno sabljo. Stern mu je orožje izvil iz rok in je nato žrtev zadavil. Kolar je med tem poiskal denar ter razne dragocenosti in sta nato oba z bogatim plenom pobegnila.

Še dva nepojasnjena umora bi naj imela na vesti Stern in Kolar. Zgoraj poročamo, kako sta bila prijeta v Leobnu ro-

arska morilca Stern in Kolar s Pobrežja pri Mariboru. Obstojta resen sum, da imata ta dva zločinca na vesti še dva doslej nepojasnjena krvava zločina v daljni mariborski okolici. V Ploderšnici je bil dne 16. t. m. umorjen in izropan samotarski posestnik Karl Verbošt. Radi tega umora sedi v preiskovalnem zaporu posinovljenec rajnega, ki pa zanika vsako krivdo. Drug nepojasnjen krvav zločin se je zgodil pred kratkem v okolici Sv. Barbare v Slov. goricah. V lastni hiši so naši zadavljeno staro posestnico Otilijo Kocbek. Razne priče izpovedujejo, da so videle, kako sta se klatila okrog krajev obeh nepojasnjenih umorov dva neznanca, kojih opis se ujema s Sternom in Kolarjem.

Mladostna cerkvena tata. Pri Sv. Lovrencu na Pohorju sta ukradla nabiralno puščico s 120 Din 14letni Emil in 15letni Ervin Šumer od št. Lovrenca. Ko sta si denar razdelila, sta vrgla puščico v ribnik pod cerkvijo.

Neveren vlomilec prijet po dolgih letih. Med Dravogradom in Marenbergom so prijeli orožniki potepuha, v katerem so ugotovili že precej let iskanega vlomilca Albina Jevjak iz Rudnika pri Ljubljani. Jevjak je vršil svoje vlome v družbi najbolj proslulih tolovajev, kakor v Mariboru obešenega Laknerja in pri Celju ustreljenega Omerze. Sam priznava, da ima toliko vlomilskih in tatinskih zločinov na vesti, da ne ve več niti za imena in kraje, ki so pa največ na Kranjskem. L. 1933 je n. pr. sodeloval pri dosedaj nepojasnjenemu vlovu v Črešnjarjevo trgovino v Ljubljani, ko je odnesla družba lopovov 60 tisoč Din. Aretiranega so prepeljali orožniki v zapore mariborskega okrožnega sodišča, kjer mu bodo počasi izprašali vest.

Žalosten zaključek godovanja. Pri viničarju Jakobu Perneku v Kamnici pri Mariboru so zadnjo nedeljo 26. julija godovali s preobilno pijačo in muziko. Po polnoči je došlo do prepira in slednjič je 26-letni delavec Friderik Lešnik naravnost pobesnel, ker so imeli glavnega izzivača Antona Frasa v kuhinji zaprtega in ga je stražil 26letni delavec Janez Brunčič, do-

jim narodom v slučaju sklenitve miru z napadi ital. letal, ki so prestrašila celotno abesinsko prebivalstvo. Nadalje bi, kakor so takrat mislili, sporočil svojemu narodu, da so sovražnosti med Italijo in Abesinijo zaključene, ker bi bila vsaka nadaljna borba brezuspešna in tudi nemogoča. Ta korak bi pa bil moral neguš napraviti, ne da bi se bil preje posvetoval s svojimi zaupniki v inozemstvu.

Razbiti razgovori.

Zakaj so se ti razgovori, odnosno pogajanja, razbila, nam ne vesta niti Lucini, niti Farima ničesar povedati. Lucini dodaja v svojem poročilu še to, da je neguš izgubil zaupanje v posla-

»Mater pozdravi!« je naročilo dekletu in požiralo solze. »Ali so zdravi? Včasih imam tako hude sanje.«

»Za sanje se človek ne sme meniti, najmanj še tedaj, kadar je bolan. Materi je dobro. Trikrat jih je še prijel krč, toda, hvala Bogu, kmalu je bilo spet bolje. Zdaj pa zbogom!«

Ko je odšel, so se dekletu usule solze. Polagoma se je pomirila in se vdala sanjam o skorajšnjem svidenju z njim.

Minil pa je teden, minila sta dva, minili so trije — in Ravnjaka ni bilo. Čim dalj ga ni bilo, tem huje je skrbelo Pavlo. Ko se ji je že zdelo, da ne bo mogla več ostati v taki negotovosti, in je že sklenila, da bo ušla iz bolnišnice in na Bistrico, tedaj je kraj tretjega tedna prišla potovka Jerca.

»Ljuba botra,« ji je že od daleč zaklicala, »danes mi prihajate kakor angel iz nebes. Strašno bridko mi je pri srcu.«

»Kaj, ali že veš, kaj se je zgodilo?« se je potovka začudila.

»Ničesar ne vem, ničesar ne!« je zavpilo dekletu in se po vsem životu treslo. »Ali se je Ravnjaku kaj zgodilo? Kaj, ali je umrl?«

»Ne, Ravnjak je zdrav, njemu se ni nič zgodilo. Toda mati so mu umrli.«

»Kaj? Mati?... in nihče ni prišel, da bi mi bil povedal. Moj Bog, kako sem zapuščena!«

»Nihče ni mislil, da bo tako hitro. Zaradi srca je že dolgo trpela, pa je vedno bilo spet bolje. Ta ponedeljek pa je bilo huje kakor prej kdaj. Toliko, da so jo sprevideli; kar nato je izdihnila, prav tako, kakor bi upihnil luč. Včeraj smo jo pokopali.«

»O križ božji, že pokopali! Niti mrtvih nisem več smela videti!«

V prvem strahu je zadržala solze; zdaj pa se je tako grozno zajokala, da si je bila Jerca že v skrbeh.

»Pavla, bodi pametna! Tako ne smeš!« ji je prigovarjala. »Umreti moramo vsi, ta prej, drugi slej; pa se spet snidemo. — Takemu človeku, ki je že toliko prestal kakor ti, se jok prav nič ne poda. Nana sama bi ti tako rekla, ko bi še živela.«

Zdaj je po vsej sili zadušila solze. Nekoliko kratki jo je še streslo, potem je utihnila. Čez nekaj časa je nevoljno vprašala:

»Zakaj mi nihče ni povedal, da so mati tako nevarno bolni? Zakaj me niti k pogrebu niso pustili?«

»Ravnjak je dejal, da bi te bilo preveč razburilo. Dejal je, da ti je potreben mir, da čim prej ozdraviš.«

»Mir! Ko pa sem v takih skrbeh čakal! Ko bi le en sam krat še bila mogla mater videti! Zdaj jih ni več, dobre matere! Zdaj nimam nikogar več na svetu!«

»Pavla, ali mene nič ne maraš? Rekla bi, da sem

Kar bi se položaj ne pomiril. Lešnik je zahteval, da naj izpustijo zaprtega, ki je njegov prijatelj, a drugi so hoteli Lešnika zrniti iz hiše. Lešnik je izvlekel nož in začel z njim Janeza Brunčiča v vrat tako, da mu je presekalo žilo odvodnico in se je zabodeni zgrudil mrtev. Nadalje je Lešnik lažje obklal Magdaleno Kmetič in delavca Ivana Zorko, ki sta ga skušala pomiriti. Ubijalec se je sam javil orožnikom, ki so ga predali v mariborsko jetnišnico.

Nevarna vlomilska tolpa pod ključem. Orožniki so izsledili in zaprli nedavno tatinsko ter vlomilsko tolpo, ki je vršila svoj posel par mesecev po Zgor. Dupleku pri Mariboru. U-moviči so kradli kure. Radi vlovov so oškodovani ti-le zgornjedupleški posestniki: Mihael Ober, Neža Pulko, Marija Kociper ter Julijana Taler. Prijeti zlikovci so že večkrat predkaznovani, tajiyo vsako krivdo, a orožniki imajo v rokah dokazé ter pričé.

Dva vloma. Še neodkriti vlomilci so vdrlí v hišo posestnika Petra Tacerja na Zgornji Kapli ob zverni meji in sicer ob času, ko so bili domači pri delu na polju. Odneli so 500 Din gotovine, srebrno uro in več drugih predmetov. Skupna škoda znaša 1000 Din. — V Ciglencah pri Sveti Barbari v Slov. goricah je bilo v noči vlorljeno v hlev posestnika Toplaka. Lopovi so 600 Din vredno svinjo ubili z udarci po glavi, jo razkomadili ter zginili z mesom.

Zaplenjeno vino — zginilo. V Župečji vasi na Dravskem polju so zaplenili finančarji pri pomožnem delavcu Francu Pređikaka 350 l vina. Sod so zapečatili in so ga spravili v klet posestnika Simona Sagadina. Še isto popoldne so se pojavili pred Sagadinovo kletjo neki pijani fantje. Odklenili so zidanico in zginili z zaplenjenim vinom.

Čebele in med so kradli. V okolici Mute je bilo okradenih več čebelarjev. Zginjal jem je med in panji. Orožniki so prijeli tri čebelne tatove in sicer: 38letnega najemnika Lukeža Laznika, 19letnega delavca Franca Kramerja in 13letnega Ad. Laznika.

Samomor mladega trgovskega potnika. V hotelu v Celju si je pognal smrtno kroglo skozi sence Jakob Kropelj, 26letni trgovski potnik iz Pivole pri Hočah. Vzel si je življenje iz obupa, ker je bil brez sredstev.

Samomor starke. V Ljubljani na Jernejevi cesti 45 so našli v stanovanju obešeno 64letno vpokojeno delavko Reg. Rojc. Obupno dejanje je izvršila starka v duševni neodgovornosti, ker je bila živčno bolna.

Izpred sodišča.

Obsojen, ker je kradel vino. Miha Emeršič, 29letni delavec s Pobrežja pri Mariboru, je vlomil 24. maja v vinsko klet posestnice Jožefe Senčar v Jelencah in je odnesel sod, v katerem je bilo 169 l vina. Imel je pri tem poslu dva pomagača. M. Emeršič je bil zadnje dni v Mariboru obsojen na poldrugo leto robije.

Slovenska Krajina.

Za regulacijo Mure 613.000 Din. Banovina je odobrila svoto 613.000 Din za tolikanj potrebno regulacijo Mure v obsegu 25 km. Večje uravnave reke bodo na obeh bregovih v 10 km dolgem pasu ob vaseh: Krog, Bunčani, Krapje in Ižakovci; deloma se bo regulirala Mura tudi ob Murškem Središču. Glavna regulacijska dela bodo obstojala iz kamenometa, s katerim se bo obrežje tako utrdilo, da Mura ne bo mogla več odnašati rodovitne zemlje. Zgrajenih in podaljšanih bo nadalje še več pregrad, vodilnih zgradb ter traverz, ki bodo usmerjale vodo tako, da ne bo mogla več delati škode.

Banska uprava je odobrila pravila »Kmečke zveze« za vse župnije lendavske dekanije. Pripravljani odbori morajo sedaj sklicati nove ustanovne občne zборе. Izvoljene člane odbora se mora naznaniti sreskemu načelstvu. Šele z izvolitvijo odbora po odobrenih pravilih začnejo »Kmečke zveze« obstojati.

Turnišče. Nad vse srečna je turniška fara, ki je imela spet novomašnika g. Zver Ivana iz Lipe, srečnejša je še ta vas, ki je poslala pred oltar edinega sina Zverovih staršev. Novomašnika je

Za občinske volitve potrebne tiskovine!

Predvsem priporočamo, da vsak, ki se zanima za občinske volitve, posebno pa člani volilnih odborov, naj imajo knjižico, v kateri je zakon o volilnih imenikih, zakon o občinah in uredba o sestavi kandidatnih list. Ta knjižica stane 5 Din.

Za izpisek volilnih imenikov vzemite iste tiskovine, na katere je imenik v občinah sestavljen, ker s tem najlažje iščete ob priliki volitev. Za vsako volišče pripravite poseben imenik za zaupnika in poseben imenik za volilno pisarno.

Tiskovine za kandidatne liste, kakor tudi tiskane izjave, ki jih morajo podpisati kandidati, smo pripravili.

Naročite vse pravočasno, ne šele zadnje dni, posebno važno je glede imenikov in reklamacij. Naročite pa vse tiskovine obenem, da ne bo treba prevečkrat plačevati poštnih stroškov.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in Ptuju.

sprejelo veliko število vernikov v prelepo turniško cerkev, kjer ga je počakal domači g. dekan ter ga spremljal pred oltar. Pridigal mu je č. g. Ivan Greif, prejšnji provizor turniške fare, zdajšnji prošt v Ptuju.

Dolina. Pred kratkim nas je zapustila gospa orožniškega narednika g. Nekrepa. V najlepši dobi njenega življenja je prišla nenadna smrt. Prijeli so jo srčni krči in se je preselila k večnemu počitku. Pokojna gospa je bila vsepovsod zelo priljubljena. Pokojnici naj bo zemlja lahka, g. soprogu pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Lendava. Na posredovanje našega poslanca dr. Klara je banska uprava poklonila Lendavi 25.000 Din za sirotišnico v Lendavi. Viui se kako delavnega poslanca ima lendavski srez. G. poslanec se briga za ves siromašni narod in vsakemu človeku rad pomaga.

Naplavljen utopijenc. Mura je naplavila pri Kroškem brodu truplo Jakoba Omana iz Trat, ki je skočil 10. junija s cmureškega mosta ter utonil.

jaz nekaj malega tudi storila zate,« ji je očitala Jerca.

»Ljuba botra, vi ste največ storili zame in svoj živ dan vam bom hvaležna,« je vzkliknila in z levico stisnila potovki roko; »toda vi tako redko kdaj pridete in tako malo sva skupaj.«

»Žal nimam časa, da bi bila dosti s teboj. Zaradi tega pa te nimam nič manj rada. Prav zaradi tebe letam tako za delom okoli, da bi tebi mogla kdaj kaj zapustiti, da boš preskrbljena, kadar me zmanjka.«

»Za božjo voljo, botra, ljuba botra, vi ne smete umreti, ne, prej ko jaz ne, ne!«

»Trepica! Saj sem vendar več ko dvakrat tako stara kakor ti... toda pomiri se!... Kadarkoli ti je kaj treba, vedno lahko prideš k meni, in če ti je pomoči treba, pri meni jo najdeš. Zaupati mi moraš.«

»Vam zaupam... in, botra, ko ste že tako dobri, kar s seboj me vzemite! Danes! Nazaj na Ravne me peljite!«

»Kaj pa hočeš na Ravnah? Poprej ti morajo rane zaceliti. Prej vendar ne moreš nič delati.«

»Moja rana se bo sama doma zacelila. Tu v bolnišnici se ne bo. Tu bom še bolj zbolela, tako se mi loži po domu.«

»Kaj pa te tako vleče na Ravne?« je ko na preži vprašala potovka.

»Na Ravnah sem našla svoj dom. Tam so mi vsi dobri... in Ravnjak... Ravnjak se mi tako smili.«

»Kaj bi se ti ta tako smilil?«

»Moj Bog, ko nima več matere in tudi drugega nikogar, ki bi skrbel zanj!«

»Ravnjak je mož in star dovolj, da zna sam zase skrbeti... Pavla, menda si vendar ne misliš, da si mu ti kaj več ali kaj bliže kakor drugi posli?«

»Jaz sem mu vendar življenje rešila. Vsaj svoje življenje sem zanj tvegala.«

»Ti bi se sploh ne bila smela mešati v te reči. Kadar se možki dajejo, se morajo sami, če so za kaj... Kaj pa imaš zato? Nič drugega ko dolgo bolezen in to, da že tedne tu v bolnišnici čepiš, in ranjeno roko, ki morda — Bog ne daj! — nikoli več ne bo prav za delo. Hvale ti zato ne bo nobeden vedel.«

»O pač, pač; Ravnjak mi je hvaležen. Rekel je, da se mi ne more dovolj zahvaliti za to, kar sem mu storila.«

»Seveda se ti ne more. Ampak ali bo svojo zahvalo tudi v dejanju pokazal, to je drugo vprašanje. Moški hitro zabijo in mislijo samo nase.«

»Ravnjak je dober človek, zelo dober, plemenit človek.«

nika Afevorka, da se je odločil za njegovo strogo nadzorstvo in da je za kazen vzel njegovega sina kot talca, ker je videl od teh pogajanj dalje v Afevorku velikega prijatelja Italijanov.

Abesinski četniki pobili italijanske letalce.

V nedeljo 5. julija so abesinski vstaši v pokrajini Jimma med Addis Abebo in Gore napadli italijanske letalce, med katerimi so bili tudi nekateri višji častniki. Abesinci so vse pobili. Med ubitimi je tudi italijanski pilot Antonio Locatelli, ki je prvi preletel južnoameriško pogorje Andov iz Argentine v Čile.

(Dalje sledi.)

Dr. Ožbald Ilauinig — 60 letnik.

Pred 60 leti, dne 26. julija 1876, se je rodil v priprosti kmečki hiši na Reberci pri Železni Kaplji odličen sodnik in zaslužen narodni delavec dr. Ožbald Ilauinig. Osnovno šolo je obiskoval v domačem kraju, gimnazijo pa (do leta 1898) v Celovcu. Prvotno je hotel postati duhovnik; ostal pa je v semenišču le eno leto. Nato je študiral pravo na graškem vseučilišču, kjer je leta 1905 promoviral. Začetkom l. 1904 je vstopil kot sodniški pripravnik v službo pri deželnem sodišču v Celovcu. Leta 1907 je postal sodnik in služil v raznih krajih nemške Koroške. Maja 1908 je dobil mesto na okrajnem sodišču pri Sv. Lenartu v Slov. goricah. Tukaj je ustanovil svoj dom in tu deluje že celih 28 let. Leta 1920 je postal predstojnik tega sodišča.

Svoj rod in dom je vzljubil Ilauinig že v rani mladosti in zvest sin naše zemlje je ostal vse svoje življenje. Spoznal je, da narod ne rabi takozvanih sijajnih juristov, ki poznajo le paragrafe in pravne teorije, temveč dobre sodnike, ki čutijo z ljudstvom in ki žele vsakemu le najboljše. »Dober sodnik je samo dober človek«, to je njegovo osnovno načelo, po katerem se je vedno ravnal. Zato uživa v vseh slojih prebivalstva neomajeno zaupanje ter spoštovanje; kajti narod ve, da mu je »ata« Ilauinig zaščitnik pravic, pravi oče svojih varovancev in odkritosrčen prijatelj vseh. Tako je vzgled pravega ljudskega sodnika.

Reberški Ožbé — tako so mu rekli za časa njegovih dijaških let — se je bavil vneto z našim jezikom in slovstvom že kot srednješolec. Njegov učitelj in vzornik je bil znani rodoljub in pisatelj dr. J. Šket, ki ga je tudi pravilno ocenil, ko mu je dal v maturitetnem spričevalu odličen red iz slovenščine. Že takrat in pozneje je priobčil v tedanjem edinem slovenskem listu na Koroškem »Miru« več smešnih in resnih člankov in povesti. Med temi je ugajala priprostemu ljudstvu najbolj njegova pristna koroška humoreska »Tine in Barigeljč«. Sotrudnik in tovariš mu je bil ožji rojak in znani pisatelj dr. France Kotnik. V njegovi družbi ali sam je prepotoval Reberški Ožbe v počitnicah ves slovenski Korotan in nastopal kot humorističen predavatelj zlasti s svojim »Nosanom — beračem« na številnih zborovanjih in ljudskih veseljah. Kjerkoli se je pojavil s svojimi širokim klobukom, so napolnili domačini sobe in dvorane do zadnjega kotička. Tako je budil s humorjem narodno zavest. Pa tudi pozneje je našel kljub obilnim skrbem in poslom v službi še vedno dovolj časa, da je napisal v »Slovenskem gospodarju«, »Slovincu« in drugih listih marsikaj poučnega in zanimivega. Zlasti se je zanimal za preteklost našega naroda, kar dokazujejo njegove zgodovinske povesti »Slednji vitez Reberčan« (1927), »Črni križ pri Hrastovcu« (1928), »Kapelški punt« (1928), »Tatenbah« (1930) in druge, kakor tudi razni članki, n. pr. o kužnih križih v Slovenskih goricah itd. Njegov slog je lahek in priprost; zato so se njegova dela priljubila posebno kmečkemu ljudstvu. »Črni križ« je dramatiziral bogoslovec Pe-

tančič in ta igra se je vprizorila z velikim uspehom v raznih krajih naše domovine, med drugimi tudi v Mariboru. Da ohrani v živem spominu strahote čarovniških procesov, ki jih opisuje v tem delu, je dal pred kratkim postaviti pri Črnem lesu ob cesti proti Sv. Lenartu črni križ.

V osebnem občevanju je »ata« Ilauinig

skromen, dobrohoten in ljubezniv. Vsa-kega sprejme rad v svoji gostoljubni hiši in vsak se čuti srečen v njegovi vedno vedri držbi.

Prijatelju in sotrudniku Ožbaltu želimo ob njegovem življenjskem jubileju iz polnega srca: »Bog živi in na mnoga leta.«
V. T.

DRUŠTVENE VESTI

Tabor dekliških Marijinih družb v Rajhenburgu. V nedeljo dne 9. avgusta bo za videmsko in leskovško dekanijo tabor dekliških Marijinih družb v Rajhenburgu. Ob desetih bo pridiga in sv. maša z ljudskim petjem, po sv. maši pa zborovanje pred cerkvijo. Ob dveh bo pridiga in nato procesija okoli cerkve z Marijinim kipom. Med procesijo bodo pete litanije Matere božje. Govorila bosta čč. gg. stolni kanonik dr. Ivan

žagar iz Maribora in stolni vikar Alojzij Košmerlj iz Ljubljane. Tabora se morajo udeležiti vse Marijine družbe videmske in leskovške dekanije z zastavami in družbenimi znaki. Vsa dekleta, ki ljubijo Marijo, bodo prihitele za ta dan v Rajhenburg že v soboto zvečer ali pa v nedeljo zjutraj, z okrašenimi vozovi ali peš. Čim več vas bo, tem lepše bo!

Zgornja Sv. Kungota. Dekliške Marijine družbe pri Gornji Sv. Kungoti priredi v nedeljo dne 2. avgusta, ob treh popoldne gledališko predstavo z ljudsko igro »Sv. Cita« v treh dejanjih, in burko v dveh dejanjih »Pri gospodi«. Vabimo od daleč in blizu!

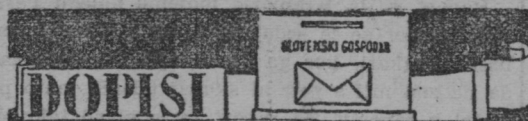
Odprta noč in dan so groba vrata.

St. Peter pri Mariboru. Pretečeni petek je bil pokopan posestnik iz Celestrine Trampus Ivan, star komaj 48 let. Naj v miru počiva!

Polenšak. Spet se je oglasila bela žena-smrt in pobrala enega izmed najstarejših župljanov. Od kapi zadet je umrl 85 letni Stebih Matija, vžitkar iz Polenec. Neizprosni jetiki pa je podlegel Golob Martin, posestnik iz Braclavec v najlepši moški dobi. Bil je vrl naročnik »Slov. gospodarja« in njega zvest čitatelj. Vedno je stal v vrstah bivše SLS in je bil nje volilec. Lepo pripravljen in pokrepčan s tolažili sv. vere, je odšel v boljše življenje. Zapušča žalujočo ženo in 2 nepreskrbljeni hčerki. V splošni bolnici v Mariboru pa je zatisnil oči k smrtnemu spanju Kekec Franc, posestnik iz Lasigovec. Dosegel je blizu 60 let. Operacija radi srčnih in pljučnih tvorov mu ni

mogla rešiti življenja. Tudi on je bil naročnik in čitatelj našega lista. Kakor on v tuji, tako prva dva v domači zemlji naj mirno snivajo večno spanje, njih duše pa uživajo plačilo gor v svetih nebesih. Vsem preostalim-žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Rupert nad Laškim. Dne 23. junija so našli v vinogradu v Gori pod Sv. Rupertom mrtvo ženo Marijo Brečko iz Horovic. 76 let stara ženska je šla na delo v vinograd, a Bog je dobro ženo nenadoma poklical na plačilo. Zadel jo je kap. Bila je pravična, vzgledna, tiha ženska, ki je bila gotovo pripravljena na odhod. — Dne 15. julija pa je šel 80letni mož Primuž Salobir v gozd drevesa podirati. Drevo je nesrečno padlo in ubilo marljivega delavca. Naj počiva v miru božjem!

St. Peter pri Mariboru. V Maria T...t pri Gradcu poromamo v soboto dne 15. avgusta na praznik Marijinega Vnebovzetja. Kdor ima sorodnike ali znance v Gradcu, se vljudno naproša, da naznani njih naslove. Povabljeni bodo k slovenski romarski pobožnosti. Kdor se še romarja želi udeležiti, se še lahko prijavi. Naslove graških Slovincov je javiti na naslov: Prosvetno društvo »Skala« pri Sv. Petru niže Maribora. — Tabora JRZ v Mariboru dne 9. avgusta se udeležimo šentpeterčani polnoštevilo. Po rani službi božji se zberemo in odkorakamo z g...lbo na čelu v Maribor. Seveda je dovoljeno tabora se udeležiti tudi ženam in dekletom. Tudi za vozove bo dovolj primerne prostora v Mariboru na razpolago. Pokažimo tudi tokrat, da smo šentpeterčani vedno eni in isti ter zvesti svojemu voditelju g. dr. Korošču! — Šentpeterčani so zadnje nedeljo pokazali, da imajo usmiljeno srce do svojih delavskih sotrpinov iz hrastniške doline, ki si zidajo cerkev v čast Kristusu Kralju. Besede dušnega pastirja iz Hrastnika so globoko segle poslušalcem v srce in

vsi so se radi odzvali in darovali po svojih močeh, da bi hrastniški rudarji prišli čimprej do svoje cerkve.

Sv. Anton na Pohorju. Danes pa same novice: Dne 12. julija sta obhajala gospod in gospa Petrun, po domače Kuternik, v krogu svoje vrle družine in prijateljev srebrno poroko. K tej slovesnosti iskreno častitamo z željo, da jima da Bog dočakati še zlato poroko. — Antonovo smo mirno, a slovesno obhajali. Bilo je več romarjev ko lani, zato več hrepenečih src. Sv. Anton jih usliši! — Tovariški sestanek smo imeli tu gori na 856 m visokem hribu. Sv. Anton je bil častitih gospodov zelo vesel, saj tako številne in v Slomšekovem duhu vesele družbe že dolgo ni videl. — Da smo imeli tudi mi na enem koncu župnije točo, se ni čuditi, ko pa je tudi krog nas divjalo z bliskom in treskom. Če je naša slavna občinska uprava precenila škodo, mi ni znano. Njena dolžnost bi vsekakor bila. Sploh bi bilo tu treba temeljite spremenbe, ki jo pričakujemo pri prihodnjih občinskih volitvah. — Zmagoslav bi se rad ženil; potrebuje pridno, pošteno in seveda tudi petično nevesto. Kdo bi vedel za tako, naj mu proti lepi nagradi sporoči. Se ne bo kesal, še na gostijo bo gotovo povabljen.

Polenšak pri Ptuj. Našo faro, ki je obsegala 3 bivše, male politične občine, je prejšnji JNS režim proti ljudski volji nasilno razkosal v tri sedanje velike občine Osluševci, Juršinci in Dor-novo. Ker je bilo to protiljudsko, nepraktično, zvezano z velikimi neprililikami in zamudo časa, zato smo ob nastopu sedanje vlade, v kateri je tudi naš voditelj dr. Anton Korošec kot notranji minister, napravili vlogo in prošnjo za novo ob-čino Polenšak v okviru farne meje. In srečni smo, da smo končno dobili novo občino tako, ka-kor smo želeli. In kdo ima za to največ zaslug? Naš prečastiti gosp. župnik in duhovni svetnik Poplatnik Jožef.

Poljčane. V nedeljo dne 2. avgusta, po prvi sv. maši ob pol osmih ima krajevna organiza-cija JRZ občni zbor v dvorani prosvetnega dru-štva (prej sokolska). Člani, pridite gotovo! Po-vabljeni so pa tudi drugi, ki še niso člani te že tako razširjene stranke. Vsak, kdor misli resno in pošteno, bodi član te stranke. K številni ude-ležbi vabi točasni odbor.

Škale pri Velenju. Malokdaj se z našega pri-jaznega griča iz sredine naše prijazne šaleške doline sliši kakšna novica. Po težkih letih dik-tature bomo kmalu prosteje zadihali, ker do-bimo v jeseni po volitvah nazaj samostojno ob-čino, katero nam je prejšnji režim iz političnih razlogov iztrgal. Zahvala za to gre edino naše-mu voditelju g. dr. Korošču. Volitve v jeseni so že zasigurane z zmago JRZ.

Svetina nad Celjem. Navzlic hudi vročini se tukaj pridno giblamo: zadnje črešnje (svetinske so na celjskem trgu zelo obrajtane) spravljamo čez strmi Pečovnik v Celje, da si spravimo ne-kaj dinarčkov za največje potrebe. Marljivo se sučejo delavci pri zidanju oziroma adaptiranju nove šole, in kmalu bo stavba pod streho. Tudi stepemo se včasih, posebno mladi ljudje, ko po-stanejo prešerni; pa jih zna oblast dobro kro-titi: tako zadnjič, ko je preveč vročekrvnim fantom prilepila hladilni »flajšterček« 500 Din globe za nepotrebno razsajanje in nenaročeno razdiranje kmečke hiše! Če niso dovolj hudi časi, pa si jih sami malo poslabšamo, da potem lažje, to je težje dihamo! — V nedeljo dne 19. t. m. smo imeli zborovanje JRZ, ki je prav lepo poteklo; Bog daj, da bi se zbrali vsi zavedni svetinski ljudje v močno četo za prihodnje ob-činske volitve! — Isti dan smo imeli tudi na-dvse prisrčno cerkveno slovesnost poprimicije kapucina-novomašnika č. o. Avguština Cijana od Sv. Jurija ob južni žel. — Ožbaldska nedelja se bo praznovala dne 9. avgusta in ne dne 2. avgusta, kar naj blagohotno sprejmejo na zna-nje vsi mnogoštevilni romarji, ki ta dan tako radi poromajo na prijazno Svetino!

Zagorje. Drugi veliki romarski shod bo letos v Zagorju dne 8. in 9. avgusta. Prijatelji zagor-ske Matere božje se uljudno vabite! Na veselo svidenje! Vse pobožnosti se bodo vršile tudi le-tos, kakor običajno vsako leto!

Laški okraj. Ko smo čitali letos časniška po-ročila o veliki škodi, ki jo je napravila toča po mnogih krajih, smo lahko rekli: hvala Bogu, ker smo bili še dosedaj obvarovani te nesreče. Dne 17. maja je sicer precej pobila nekatere kraje in vasi ob Gračnici v marijograški in zidanmoški občini, vendar večje škode ni napravila. Letina pa bo v okraju letos zelo slaba. Neprestano pomladansko deževje je popolnoma zbiljo zemljo ta-ko, da nobena rastlina ne uspeva tako kot lan-sko leto, ko smo imeli izredno dobro leto. Ozi-mna žita so letos izredno slaba. Dež in rja pa tudi veliki nalivi so po-zročili, da se bo na mar-sikateri njivi povrnilo samo seme. Tudi sadja bo izredno malo, pa še to je vse krastavo. Edino živinske krme je dovolj. Razveseljivo pa je, da se je zadnji čas zelo poživila živinska kupčija,

pa tudi cene so nekoliko višje, ker je večji iz-voz. Kmetje živinorejci z veseljem opazujemo prizadevanje vlade, za večji izvoz naše živine.

Peter Rešetar rešetari.

Ljudska fronta. V Sloveniji smo dobili ljud-sko fronto. To je fronta proti ljudstvu. V tej protiljudski fronti so vsi, ki so odpadli kot su-ho listje od narodnega drevesa. Vzemimo grablje v roke, pograbimo jih in dajmo poslati za na-stilje nekaj Mačeku, nekaj Moski, nekaj Musso-liniju, ostanek pa Peru Živkoviču. Naše narod-no drvo je sedaj v polnem razcvetju, zato mo-ramo to suho listje spraviti spoti.

Sami sebe se sramujejo. Ustanovitelj ljudske fronte v Sloveniji se samega sebe sramujejo, ker sedaj pošiljajo preklice, da niso bili zraven. Oče g. dr. Kukovec, ki so vse to že javno povedali, so svoje neboglenčke spravili s tem v neprijet-no zadrego. Saj se ni treba sramovati, ako v tako vročini, kot je bila sedaj, daste malo ma-sko z lica. Nerodno je le to, da sem vas pri tem spoznal. Sedaj spet lahko pokrijete svoj obraz, vi samozvanci krščanskih socializmov, pa mark-sisti, pa skrajni levičarji in mačkovi in vsi drugi, ki res spadate skupaj v rešeto. Malo bolj si bom v roke pljunil, pa vas že bom zrešetaril.

Maček je jezen. Ko je Maček prejel iz Slove-nije poročilo, da je njegov zaupnik med ustano-vitelji ljudske fronte, dasi je Maček sam ostro zoper to najnovejše gnezdo ljudskih neprijate-ljev, je vprašal, kdo je vendar to naredil, pa je izvedel, da g. dr. Kukovec. Stara navada je pač železna srajca, pregovori so še vedno v polni veljavi.

Moj rojsten dan. Sedaj je prišlo v navado, da slavimo, kakor so to napravili na Hrvaškem, rojstni dan. Tudi jaz bom sedaj vpeljal to na-vado. Pozivljam zato vse, da obhajajo moj roj-sten dan, ki bo na dan občinskih volitev. Ta dan vzemite rešeto in temeljito pretresite in ločite zrno od plev! Drugih proslav ni treba.

Zakaj JNS nima zborovanj. Pera je izdal službeno povelje, da so se vrnili gospodje gene-rali JNS iz kopališč in da gre sedaj redna voj-ska v kopališča. Čim se ta vrne, se začnejo red-ne vežbe. Kljub temu, da so sedaj vsi člani JNS v kopališčih, tarnajo hotelirji, da imajo letos jako malo gostov.

Raport g. dr. Kramerja mojemu kolegu Peru. Dr. Kramer se je sedaj en teden vadil v kopa-lišču korakati, ker ga je zadnjič Pero nagnal, da ne zna niti s petami skupaj udariti, nato pa je šel k raportu. Ta raport se je glasil tako-le: Na levici se je pojavila nova fronta, oboroženi so z dolgimi jeziki in dolgimi prsti, na desnici so pobegnili šefu Hodžeri skoro vsi generali, za našim hrbtom ni nikogar, niti naših vojniov JNS, pred nami pa je velika vojska, ki pa se za nas niti ne zmeni. Kaj naj storimo, da se bo ta vojska naroda vsaj spomnila še na nas! Pe-ro: Morda bo še kaka avijonska nesreča, ali kaka druga afera, potem mi znova poročaj!

Kako naj krajevnne kmeč-ke zveze praktično delajo?

Vsako nedeljo se ustanovi širom Slovenije znatno število novih krajevnih kmečkih zvez. Delo za dobrobit in povzdigo naše vasi ter za naš gospodarski napredek, ki so ga prejšnji režimi nasilno zadušili, se bo zopet razvilo v polnem obsegu.

Ker opažamo pri nekaterih krajevnih kmečkih zvezah gotove začetniške težkoče, obstoječe v tem, da si novoizvoljeni odbori niso povsem na

jasnem, kako naj zastavijo svoje delo, jim ho-čemo v naslednjem dati nekaj navodil in pojasnil.

Nekaj navodil in pojasnil.

Na ustanovnih občnih zborih pojasnjujemo lju-dem, da je krajevna kmečka zveza nekaj sta-novniški parlament v malem. Kot taka se mora brigati za vsa vprašanja, ki so posredno ali ne-posredno v zvezi s kmetijstvom, pa tudi z vsemi drugimi vprašanji, ki zadevajo kmečko prebival-stvo.

Zato naj novi odbori svoje prve seje porabijo za to, da si bodo ustvarili čim jasnejšo sliko o položaju kmetijstva in sploh kmečkega prebival-stva v svojem okolišu. N. pr.:

Katera gospodarska panoga je v kmetijstvu Vašega okoliša najvažnejša? Ali se jo tudi do-volj pospešuje? Kako bi se jo dalo podpreti in zaščititi? Katera panoga je vsled krize najbolj prizadeta? S čem bi se dala nadomestiti? Ali je kmečko ljudstvo navezano na zaslužek izven kmetijstva? (Sezonski delavci, vozniki, domača obrt, industrija, javna dela.) V kolikem obsegu?

Kdo vrši vnovčevanje kmetijskih pridelkov? Kako bi se dalo vnovčevanje izboljšati?

Koliko je pri Vas kreditnih zadrug? Koliko blagovnih? Kako delujejo? Kako bi se dalo Vaše združništvo izboljšati?

Kako je z izobrazbo in vzgojo, kako z zapo-slitvijo in eksistenco tamošnje kmečke mladine?

Kako je pri Vas urejeno šolstvo?

To so samo nekatera vprašanja, pa bi jih lahko postavili še nešteto. Postavite si jih sami, ker sami najbolje poznate razmere svojega kraja.

Delovni načrt, kako ga je izvajati.

Z ozirom na zgoraj našeta vprašanja si mo-rate sčasoma napraviti popoln delovni načrt, t. j. načrt, kako boste važna vprašanja svojega kraja reševali, bodisi sami, bodisi, kako boste za njih rešitev zainteresirali merodajne faktorje. N. pr. Okrajno kmečko zvezo, Glavni odbor KZ, občino, sresko načelstvo, sreski kmetijski odbor, banksko upravo, banske svetnike, narodne poslance, kr. vlado.

Ko se boste prepričali, da je Vaš načrt popoln in da odgovarja Vašim razmeram, skrbite, da ga boste pričeli tudi izvajati. Vse preveč se v našem organizacijskem življenju prakticira, da mo-ra predsednik ali drug vodilni funkcionar v za-devah svoje organizacije obletati vse pisarne in urade v bližnjem mestu. In kar je še slabše, se veliko takih potov naredi zaman, ker o stvarih, ki jih zastopa, niti sam ni dovolj poučen, ravno tako nima zbranih največkrat nobenih zanesljivi-h podatkov o dejanskem stanju stvari, za ka-terto se poteguje.

Zato morate vsako stvar, ki jo sprejmete v svoj program, čimprej tudi temeljito proučiti. N. pr.: Kateri zakoni so v tej zadevi merodajni? Kaj ti zakoni določajo? Ali se je za rešitev tega vprašanja že kdo pred Vami zanimal? V kakšnem stanju je sedaj? Kjer je n. pr. v vpraš-anju kaka javna naprava (cesta, železnica, most, kopališče, šola ali sl.) se je treba informi-rati, da-li so bili že izdelani kakšni načrti. Kakšni so? Ali jih je tudi že oblast pregledala? Ali morebiti odklonila? Ravnotako se morate poučiti, kako je z denarno stranjo cele zadeve. Koilko bo naprava stala? Kako približno bi se dala zagotoviti potrebna denarna sredstva? Ali je mogoče v ta namen že kaj določenega v tem ali onem javnem proračunu? Kako bo treba postopati, da ta znesek ne bo zapadel, ampak, da se bo v resnici zato vporabil? Ali bo treba raz-deliti stvar na več proračunov? Itd. Itd.

So slučaji, da se tu ali tam za neko javno na-pravo bore že leta in leta. Čeprav dejanski ni še nič narejenega, so v takih slučajih, vsaj toliko

na boljšem, da jim ni treba še posebej dokazovati, da je ta naprava v resnici potrebna. O potrebi — recimo — ne dvomi nobeden več; le denarna in druga vprašanja so kriva, da se zadeva ne izpelje.

V pre mnogih slučajih pa bo treba javnosti in merodajnim faktorjem še-le. obrazložiti in dokazati, kako je neka stvar potrebna. V take stvari se je treba dobesedno zagristi! Recimo, da se potegujete za regulacijo nekega potoka ali hudournika. Na delo in sicer vsi! Predvsem zberite točne podatke o škodi, ki nastaja, če se ta regulacija ne izvrši in o koristih, ki jih bo izvedba tega dela prinesla. Katerim krajem? Kolikim posestnikom? Ali govorijo v prilog Vaši zahtevi tudi drugi činitelji? Socijalni, tujsko-prometni, nacionalno-politični. O vsem tem natančno poučite vse merodajne činitelje, in jih na to vedno znova opozarjajte! Take stvari objavljajte tudi v časopisju, ki ga pač samo zato imamo. Z eno besedo: Ne zamudite nobene prilike, da vsem in vsakomur dokažete, veliko potrebo in koristi, ki jih bo ta naprava prinesla in zahtevajte, da se Vam da.

Ne čudite se, da o tem, kar Vas že leta in leta boli, na merodajnih mestih še niso poučeni. Je pač tako, da se o tistem, ki svoje križe in težave obrzhi zase, misli, da mu je dobro. Na javna oblastva in urade pa prihaja prošenj in pritožb dan za dnevom od vseh strani toliko, da se na tiste, ki so lepo tiho, res nikdo ne more spomniti.

(Konec sledi.)

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Španija razcepljena zaenkrat na dva tabora. Poročila iz portugalske prestolice Lisbone od 27. julija pravijo, da so se vršila med vlado in uporniki pogajanja, ki so se pa razbila. Jasno je videti, da se upredelja Španija v dva tabora. Vlada upornikov je že stopila v zvezo s tujimi vladami in namerava otvoriti diplomatske stike najprej z Angleži, v Rimu, Parizu, Lisboni in po drugih evropskih prestolnicah. Revolucionarji uvajajo v zasedena mesta vojaško diktaturo, ki upeljava v šole zopet verouk in ukinja dosedanje levičarske ukrepe, ki so bili voda na komunistični mlin. Zaenkrat so vstahi sklenili, da ne bodo izvedli odločilnega napada na Madrid, dokler ne dospejo okrepitev iz Maroka. Kdo bo zmagal, je še negotovo, sigurno pa oni, ki bo imel boljše organizirano prehrano. Državljska vojna na španskem se zna raztegniti in bo trajala dolgo. Poleg boja med levico in desnico so se že pojavile tolovajske tolpe, ki ropajo ter morijo. Žrtve roparjev so predvsem preostali samostani, cerkve, duhovniki in oni ljudje, ki še kaj imajo.

Francija pravi, da bo ostala nepristranska. Spredaj poročamo, da je poslala Francija španskim vladnim levičarjem pomoč v vojnem materijalu. Na pritisk Anglije je francoska vlada izjavila, da bo ostala glede španske revolucije za bodoče čisto nevtralna. Če bi Francija očito podpirala španske levičarje, bi lahko došlo v Evropi do oboroženega spopada. Kar pa ne bo šlo javno, bodo storili francoski levičarji tiho-tapskim potom. Nekateri ministri francoske Blumove vlade odkrito govorijo, da mora storiti francoska vlada ljudske fronte vse, da ne zavladajo v španiji zopet desničarji. Komunistični agenti že nabirajo po pariških predmestjih dobrovoljce, ki bodo odšli na pomoč španski levici.

Domače novice.

Z olimpijsko baklo skozi našo državo. Kakor znano, bodo začetkom meseca avgusta v Ber-

linu svetovne sportne tekme ali takozvana olimpijada. Za to ogromno prireditev vlada med ceim sportnim svetom največje zanimanje. V počastitev berlinske olimpijade bodo prinesli tekači iz Olimpije v Grčiji v Berlin ogenj. V Olimpiji na južnem Grškem so se vršile že davno pred Kristusom sportne prireditve, ki so bile obiskane od celega tedajnega kulturnega sveta. V Olimpiji na posebnem oltarju je prižgal prvi tekač baklo in je tekel z njo 1 km, nato jo je oddal drugemu. Goreča bakla je poromala v teku skozi Grčijo in Bolgarijo in je prispela 27. julija v našo državo. Z olimpijsko baklo so prižgali na Oplenacu svečo na grobu rajnega kralja Aleksandra. V počastitev olimpijskega ognja so se vršile v Belgradu velike svečanosti. Olimpijski odbor v Belgradu je poslal v vsa naša mesta, skozi katera so naši tekači nosili baklo, posebne pole, na katere se bodo vsi podpisali, ki so nosili ogenj. Po končanem štafetnem teku bo iz teh pol vezana posebna knjiga, ki bo izročena v spomin olimpijskemu odboru v Berlin. Olimpijska bakla je zapustila našo državo 28. julija in jo je prevzel madžarski tekač. Olimpijado v Berlinu bo posetil naš minister za telesno vzgojo dr. Rogič.

Vrnitev po 20 letih. V Maribor na glavni kolodvor se je pripeljal 26. julija Martin Kuzman iz Virovitice na Hrvaškem s svojo družino. Prebil je v ruskem ujetništvu 20 let od leta 1916, ko je bil ujet v Galiciji.

Triglavska ponesrečenca prepeljana v Maribor. Spredaj poročamo, da sta zadnjo soboto 25. julija na severni steni Triglava smrtno ponesrečila dva mariborska visokošolca: Savo Domicelj in Egon Lettner. Obe žrtvi so pripeljali 27. julija v Maribor, kjer sta bila 28. t. m. slovesno pokopana.

Smrt trgovca. V mariborski bolnici je preminul 26. julija bivši znani mariborski trgovec g. Franc Starčič v starosti 56 let. Rajni je imel v predvojnem času dolgo let trgovino pri Sv. Barbari v Halozah. Po prevratu se je preselil v Maribor in je bil nekaj časa tudi v Središču. Svetila mu večna luč, preostalim naše sožalje!

Ugotovljena utopljenca. Spredaj med novicami poročamo o dveh, katera je zadnjo nedeljo odnesla Drava. Ženska, ki je skočila z dravske brvi, je 24letna vlagalka v Ljudski tiskarni Ana Szilagyi iz Murske Sobote. — Moški, ki je utonil pri kopanju, je 29letni mizarski pomočnik Maks Božič, doma iz Nove vasi pri Radovljici in je bil uslužben v Hutterjevi tovarni v Melju.

Nesreča pod vozom. Jakob Golob, 33letni posestnik iz Dornove pod Ptujem, je vozil iz gozda drva. Spodrsnilo mu je v klanec, padel je pod voz in kolesa so mu zlomila obe nogi pod kolenom. Težko poškodovanega so prepeljali v ptujsko bolnico.

Nesreča pri mlatilnici. Tereziji Sakelšek, 49. letni viničarki v Podlehniku v Halozah, je mlatilnica čisto razmesarila desno roko. Poškodovana se je zatekla po pomoč v bolnico v Ptuj.

Domačija pogorela. Zanjno nedeljo je uničil ogenj v Framu pri Mariboru hišo in gospodarsko poslopje posestniku Momu. Škoda je precej velika.

Smrt krščanske matere. V Vučji vasi pri Sv. Križu pri Ljutomeru je umrla Marija Heric, mati gvardijana mariborskega frančiškanskega samostana g. dr. Gracijana Herica in ravnateljica mariborske realne gimnazije g. dr. Matka Herica. Svečan pogreb se je vršil 28. julija. Vzledni krščanski materi bodi Vsemogočni obilen plačnik, odličnima sinoma in drugim preostalim naše sožalje!

Oblak se je utrgal na Kozjaku krog Sv. Duha na severni meji. Naliv je poplavlil vse grabe in

Mehko ko cvet
čisto ko cvet
po vsakem pranju

Vedno z
GAZELA
GTJ.1-33
TERPENTINOVIM MILOM
Pere res belo!

do popolne nesposobnosti za promet razruval ceste ter kolovoze. Cesta skozi šturmovo grabo do Sv. Duha je tako razdejana, da se komaj prerije po njej pešec, za živino je neprestopna. Pokeržnikov mlin je bil par dni odrezan od sveta. Hudournik je hlev tako zadelal s hlodovjem, da niti do živine niso mogli. Promet s Sv. Duhom se vrši po mnogo daljši poti preko Sv. Ožbaltu.

Sin se lotil matere. Nekaj nenavadnega so doživeli te dni na Pragerskem. V bližini Pragerskega poseda travnik Jožef Močnik, kate-rega pa ima njegova mati Ana Močnik, ki prebiva pri svoji poročni hčerki v Tepanju, izgovorjenega za užitek. Na tem travniku so sušili seno. Materi je pomagal pri krmi njen sin Miha z deklo in hlapcem. Na travnik je prišel krog poldne še drugi sin Joža, ki se je vračal s sodišča v Slov. Bistrici. Mati ga je začela pri sušenju nekaj pikati ter zbadati. Sina je pograbila jeza. Dvignil je mater in zdirjal z njo v potok, v katerem je bilo 1 m vode. Mati in sin sta zginila pod vodo. Ravno v zadnjem trenutku je priskočil na pomoč drugi sin, ki je otel mater in brata, ki je hotel izvršiti v vodi samomor. Za celo zadevo se zanima orožništvo.

Dr. Anton Horvat, ordinarij bolnice križniškega reda v Ormožu, ne ordinira od 4. VIII. do 25. VIII. 915

Dr. Z. Matiašič ordinira zopet redno ob delavnikih od 10. do 12. in od 4. do 6. ure Glavni trg 4, II. nadstropje, Maribor. 900

Dopisi.

Svečina. Še nam odmevajo zvonovi tako otožno, pretresljivo, kot bi hoteli zakriti nerazumljivo resnico. Vinko Elšnikov, sin trdne kmetije na Slatini, nas je zapustil za vedno. Trpel je že dolgo, tako vdano, da še niti svojci niso vedeli za njegove bolečine, dokler se ni od njih zgrudil. In potem je bil prepeljan v graško bolnico, kjer je preстал grozno operacijo. Pisal je še materi tolažilno pismo, da je preстал, da bo v 14 dnevih svidenje. Vinko, ali si že slutil takrat? Ali si hotel tolažiti samo svojo preblago mater in ostale? In vendar je prišla naknadno strašna vest, da Te le še mrtvega lahko vidijo. Ta kruta usoda, kako globoke rane je zasekala predobri materi in svojcem. Saj nam je vsem

nerazumljivo. Bil je tako skrben pri domačem vzornem gospodarstvu, saj je še po najhujših urah spominjal na dom, na delo, ki ga čaka, v delu je bil neumoren ves čas svojega mladega življenja. Kot dober cerkveni pevec in pri katoliških organizacijah je sodeloval tih in miren, a je s svojim vzgledom pritegnil na-se spoštovanje in priljubljenost. A zdaj se dviguje njegov sveži grob tam v dalji preko meje in na njem so bele rože, trgane iz domačih vrtov. Mnogi so ga spremljali na zadnji poti, tovariši pevci so mu peli v slovo. Spavaj sladko, Vinko, vzor mladine! Nismo Ti mogli vsi izkazati zadnje časti, ko si legel v tujini k večnemu počitku. A Tvoj spomin bo bdel med nami, ko Tebe več ne bo. Dvajsetdeset pomladi in sedaj ne več! in to bi naj bila resnica? Da, nam nerazumljiva resnica — ta sveži grob tam v dalji...

Sv. Anton v Slov. goricah, Zopet pride tisti čas, da Marija kliče nas, na Sladko goro tje. Ob 9. uri bo sv. maša za romarje pri Sv. Antonu dne 11. avgusta, potem pa gremo v procesiji na staroznana svetišča: Ptujsko goro, Sladko goro, Šmarje in Sv. Rok, tudi mimogrede na izlet na Rogaško Slatino.

Študenti pri Mariboru. Dne 26. t. m. je bila ob 9. uri v cerkvi sv. Jožefa zahvalna sv. maša za vse dobrotnike, ki so kaj prispevali za popravilo cerkve v teku treh let. V glavnem so popravila končana. Nekatere reči še bo treba popraviti, oziroma nove nabaviti. Predstojništvo cerkve sv. Jožefa se vsem dobrotnikom tem potom najprizrečneje zahvali z »Bog plačaj!« Sv. Jožef naj jim bo mogočen priprošnjik v življenju in v smrti!

Prostovoljna gasilska četa v Tepanju priredi na običajnem veseljem prostoru v Tepanju veliko letno veselico v nedeljo dne 2. avgusta, ob treh popoldne. Vsi prijatelji gasilstva iskreno vabljeni!

Gasilska četa Sv. Barbara v Slov. goricah priredi dne 16. avgusta ob dveh popoldne v Zimici slavnost z blagoslovitvijo Gasilskega doma in gasilske brizgalne, potem velik srečolov s 600 elpimi dobitki, listek po 2 Din.

Vsem cenj. naročnikom,

katerim je že pošla naročnina, smo danes priložili položnice ter prosimo, da po istih takoj poravnajo zaostalo naročnino, ker bi drugače bili primorani, jim ustaviti pošiljanje lista. »Slovenski gospodar« stane za celo leto 32 Din, za pol leta 16 Din in za četrt leta 9 Din.

MALA OZNANILA

SLUŽBE:

Iščem službo viničarja. Negova 21, Ivanjce. 913

Viničar, strokovno izobražen, večletna spričevala, išče mesto na manjše vinogradno posestvo. Naslov v upravi lista. 600

Zavarovalnica, ki prevzema vse vrste zavarovanja, išče sposobne zastopnike za vse sodne okraje bivše mariborske oblasti. Prednost pa imajo oni, ki so v tej stroki že delovali. Pisemne ponudbe na anončni biro Hinko Sax v Mariboru. 931

Priden viničar, 4 delovne moči, se sprejme. Potrč, Kamnica 103. 923

Spretni pohištvenci in stavbeni mizarški pomočniki se sprejmejo za stalno. Ponudbe pod »Stalno« na upravo lista. 918

Gospodična, dobro izobražena, srednjih let, želi službo k samostojnemu gospodu ali gospej. Dopise na upravo lista pod števil. 35. 909

Kuharica, pridna in poštena, srednjih let, ki je služila v župnišču, išče službo v župnišču. T. Samoh, Maribor, Kopitarjeva 12. 907

Hlapca za vsa poljska dela sprejemem takoj. Naslov v upravi lista. 904

Trgovski učence z srednješolsko izobrazbo, pošten in zdrav, se sprejme v trgovino mešanega blaga. Ponudbe na upravo lista pod »Marljiv«. 903

Trgovski učence z srednješolsko izobrazbo, pošten in zdrav, se sprejme v trgovino mešanega blaga. Mira Penič, Maribor, Vetrinjska ulica 9. 930

Viničarja s 5 delavnimi močmi sprejemem z 1. novembrom 1936. Josip Šusterič, Maribor, Glavni trg 17. 878

Sprejme se na ofer družino s 3—4 delovnimi močmi. Schwarz, Košaki 36. 901

POSESTVA:

Izvežban mlinar vzame v najem kmečki ali umetni mlin v dobrem stanju z nekaj kavcije. Naslov v upravi lista. 902

Prodam posestvo na ravni solčni legi 6 oralov, njive, travnik, gozd, hiša z gospodarskim poslopjem, 15 minut od postaje Lipoglav. Cena po dogovoru. Josip Jurše, Dolga gora. 906

Bukov gozd 14 oralov (joh), s sečnim dovoljenjem, se da tudi deliti, kakor tudi prvovrsten travnik 4 orale, se takoj proda. Naslov: Oton Švaršnik, posestnik, Majšperg, srez Ptuj. 910

Posestvo na prodaj, poldrugi oral, Sv. Jernej pri Poljčanah. Poizve se pri: Štiberc, Spesovo selo 13, Pobrežje pri Mariboru. 927

Malo posestvo, zidana, dvestanovanjska hiša z električno lučjo in vodo v kuhinji, v trgu Muta, industrijski kraj, prodam za 45.000 Din. Jevšenak Ignac, Muta 56. 926

RAZNO:

Vojaške informacije za ureditev osebnih zadev daje najhitreje: Informacijski zavod, Ljubljana, Selenburgova ulica 7-I. 922

Posteljne odeje, priznane najboljše izdelave (domači izdelek) samo z belo vato že od Din 70.-- naprej pri A. Stuhec, izdelovanje posteljnih odej, Maribor, Stolna ulica 5. 924

Kupujem kožnice po najvišji ceni od Mestne hranilnice in Ljudske posojilnice Ormož. Avgust Kreutz, Ormož. 911

Krojaški Singer šivalni stroj poceni na prodaj. Roza Sidar, Maribor, Pobrežka cesta 9. 912

Vinske sode polovnjaške prodam. Štemberger, Bezena, Ruše. 917

Pri »Starinarju« v Mariboru na Glavnem trgu št. 18 in na Koroški cesti št. 3, dobite zopet veliko ostankov različnega blaga, predpasnike, moške in ženske srajce, hlače, čevlje, nogavice, obleke vse velikosti, belo, rujavo in plavo platno, oksford od 5 Din, cvrncajg od 9 Din, žepne robce. Pri večjem nakupu ostanki brezplačno. 929

Prodam šletno kobilu pingauerske pasme, izvrstna za kmečko delo in pleme. Vprašati pri: Peklar, Maribor, Tomšičeva 28. 925

Kupujem srebrne kroge, 10kronske zlatnike in plačam 150 Din. Ignac Jan, Maribor, v Gradu. 928

Razpis. Občina Limbuš, srez Maribor desni breg razpisuje oddajo gradnje betonskega mostu v kraju Pekre. Načrti in druga pojasnila se dobe v občinskem uradu v Limbušu. Pravilno kolekovane ponudbe s 5% varščino v gotovini ali vrednostnih papirjih je predložiti za celokupna dela pri občini Limbuš (v roke g. predsednika Jauk Antona) v, skrajšanem 14dnevem roku do 11. avgusta 1936, do 18. ure. Občina Limbuš si pridržuje pravico oddati delo ne glede na višino ponudbe. Uprava občine Limbuš, dne 28. julija 1936. 914

Posetite

JUBILEJNI

V. MARIBORSKI TEDEN

od 1. do 9. avg. 1936.

Pod pokroviteljstvom Nj. kr. Vis. kraljeviča Andreja.

50% popusta na železnicah od 30. julija do 11. avgusta 1936.

Velika gospodarska in kulturna revija.

Industrija — Tekstil — Obrt — Trgovina — Kmetijska razstava — Pokušnja vin — Velika gasilska razstava in gasilski kongres — Jadrarno in motorno letalstvo — Protiplinska obramba — Filatelistična razstava in borza znank — Zgodovina — Umetnost — Socijalno skrbstvo — Tujski promet — Žena v obrti — Modna revija — Akvaristična — Kuncerejska — Golobarska razstava — Kongresi — Koncerti — Sport — Veselični park na razstavišču.

Marib. otok, najlepše kopalnice v Jugoslaviji ...

Zeleno, romantično Pohorje ...

Gostoljubni, lepi Maribor ...

Vas vabijo!

Važno

za gasilske čete, občine, industrije, trgovce, posestnike mlinov, žag, mlatilnic, opkarn, tovarn. — Preporočamo J. Pfeiferjevo st. najnovejše iznajdbo

nahrbtnne brizgalne.

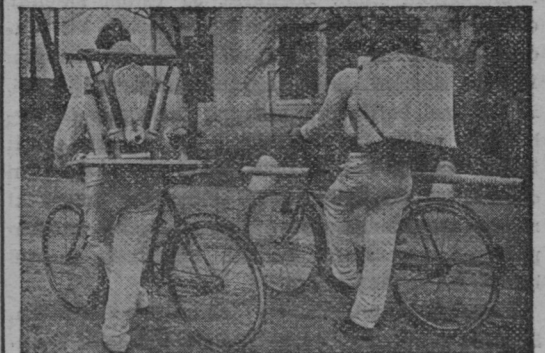
za gašenje ognja, zatiranje gosenic na drevju, pretakanje vina, Zamakanje vrtov, umivanej garaž, avtomobilov, vozov itd.,

pri vnetju saj v dimnikih.

Brizgalna tehta 19 kg in stane z 2 m sesalne in 10 m pritisne cevi št. 3, ročnik, ustnika in sito Din 2800.—. Izdelujemo tudi kombinirane brizgalne na motorni in ročni pogon. Zahtevajte cenike. Se priporoča:

J. Pfeifer st., Hoče pri Mariboru.

Brizgalne za Mariborski teden razstavljene v Unionski dvorani. 916

Apno, cement

lepenko za strehe, karbolneje, okovi za stavbe in vso železnino kupite najceneje pri staroznani domači firmi 750

I. Andrašič, Maribor

Vodnikovtrg 4.

OGLASI

v »Slov. gospodarju« imajo najboljši uspeh!

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ul. 49

telefon 23—58.

Najmodernejše urejen za operacije. Oskrba I. razreda 120 Din, II. razreda 80 Din dnevno. Enotna cena za operacijo (slepica, golše, kile) in oskrbo 10 dni 2500 Din, uradniki 2200 Din. Hranilne knjžice se vzamejo v račun. — Vodja specialist za kirurgijo dr. Černič. 51

Angleži za Aebince sla-
bi dobrotniki.

Poročali smo že, da se je obrnil abesinski poslanik v Londonu začetkom julija na angleško javnost, da bi s pristo-voljnimi darovi zbrala sklad, ki naj bi Abesiniji omogočil nadaljevanje vojne. Poslanik je tedaj računl, da bodo Angleži poklonili Abesincem kakšna dva milijona funtov. Zmotil se je silno, kajti kakor sedaj poročajo, se je na njegov poziv doslej oglašilo samo 428 oseb, ki so skupaj darovale komaj 564 funtov. Poslanik je zato ponovil svojo poslanico in prosi denarnih pripomočkov tako za prvotni namen, kakor za podporo gladujočih Abesincev, ki so izgubili svoje domove.

Cesarska pot, ki spaja Addis Abebo z mestom Desije je razstreljena na najbolj nevarnih mestih, na drugih delih pa je poškodovana od dežja in hudaournikov, ki so pot izpordjedli.

Abesinci so napadli tudi važno mesto Harar, kjer so postrelili Italijani malo pred napadom Abesincev iz neznanega vzroka 300 Abesincev.

Za poletje in vroče dneve
Ostanki

mariborskih tekstilnih tovarn brez napak, pristno-barvni, »Paket serija S«, vsebina 15—21 m primo oxfordov, touringov in cefirjev za moške srajce, vsak kos najmanj 3 m, dalje »Paket Serija S/o« isto tako 15—21 m za ženske pralne obleke, dečve (Dirndl) v najlepših barvah, predpasniki itd. Vsak paket poštnine prosto samo Din 107.-. Za isto ceno »Paket serija P«, vsebina 15—20 m platno, posteljina, žensko, moško in namizno perilo barvasto, ter »Paket serija P/I« 10—15 m istega najfinjšega belega blaga. Neprimerno vzamem nazaj in zamenjam. Dalje najcenejše blago za vsa moška in ženska oblačila. Vzorci brezplačno.

„KOSMOS“
razpošiljalnica ostankov
MARIBOR, Dvořakova
cesta 1. 1003

Rdor oglašuje,
ta napreduje!

Petančič Davorin:

Svete gore.

Povest.

Dvignila je oči in premerila njegov obraz.

»Čudno mi je. Kakor takrat tisto jutro, ko je Mara odšla. Zbežala bi v noč.«

»Ah, Mara! Morda še pride kdaj. Če ne danes, pa jutri. Dom jo bo poklical in svete Gore.« Sam ni verjel v to. Zdelo se mu je nemogoče, da bi jo še kedaj videl. Togota je vstala v njem, da bi odmah šel v klet in bi Laha premlatil.

»Si videl kaj Janeza? Zdelo se mi je, da sem slišala njegov glas.«

»Videl sem ga. Molit je šel. Pepa je pravila, da je tudi prej molil, a zdaj je tako pobožen kot Pepa, če ne bolj. Celo k spovedi hodi. Se nič ne čudiš?»

»Nič. Jaz vem vse, vi drugi pa ne veste. Tudi ti, Lojz, ne veš.«

»Vem vse. Slišal sem pogovor med njim in Lahom. Vendar pa ga imam rajši zdaj, ko vem, da je ubijalec in ropar, kot prej, ko je igral bogatega in poštenega človeka!«

»Ne govori o — tistem...« je zaprosila.

»Še ga ima rada!« je padlo njemu v glavo.

»Ali bi rada ž njim govorila?«

»Ne! Nočem, res nočem.« Vlegla je in vsa rdečica ji je izginila zopet iz lic kakor, da bi jo kdo izpil. Bled in ovel obraz se je odražal od bele blazine. Oči so se ji zblodile in prsa so se ji burno dvigala. Iz njene govornice je Lojze nekajkrat izluščil Janezovo ime. Ko se je umirila, se je zdelo, da je zaspala. Lojz je po prstih odšel.

»Lojze, vina mi natoči!« je drhtela. Tončka, žareča v lica. »Kje si bil?«

»Pri dekletu!« se je pošalil, če ravno se navadno ni. Tončka ga je bila vesela.

»Uganila bom!« in je naštevala imena.

»Ne boš! Pri Lenčki sem bil!«

»Ti!« mu je žugnila in se zavrtela med ljudi.

Pepa je tisti čas molila goreče iz duše:

»Marija ozdravi Lenčko. Naj bom bolna jaz mesto nje. Če bi imela Lenčka umreti, naj umrjem jaz, ki sem stara in slaba. Marija varuj Lenčko, ozdravi jo in obrani jo smrti! Češčena Marija...«

V njej je vriskalo veselje, ko so ji brnele na uho svete pesmi pobožnih romaric in romarjev, slovenskih in hrvaških. Vse je dihala sproščeno in srečno. Od oltarjev je vonjalo po lilijah, ki so jih darovale dekleta.

Ko se je obrnila, ji je padlo v oči, da sedita Janez in Miha vzadaj in pojeta.

»Miha, ki ni rad v cerkev hodil niti k maši, sedi zdaj tukaj in popeva. To je Janezova, pa bo še kdo rekel, da ni dober.«

Lenčko je našla v lopi, ko je ravno hotela zapustiti hišo. Oblekla si je bila belo poročno obleko in pripela venček okrog čela.

»Poglej me, če nisem lepa!«

»Jezus!« Pepo je obšla žalost.

»Naša Lenčka! Nevesta je bila, zdaj pa tako. Saj mora znoreti. Marija, vendar se je usmili!«

Zunaj je vršelo šumno življenje.

»Lenčka, nikar ne hodi ven!«

Silila je:

»Grem, pa grem. Mogoče je Janez zunaj.«

Janez in Miha sta ravno tedaj šla proti hiši.

»Adijo, Miha. Jutri se vidiva!«

V Lenčkini duši se je zganilo. Zavpila je, da se je slišalo daleč.

»Janez!« in planila iz lope k njemu.

Ko se ga je oklenila, je čutila kako drhti in se trese. Ust ni mogel odpreti. Ljudje so se nabirali v gručo in z zanimanjem gledali nevesto.

»Kje bo pa poroka? pa zdaj!«

»Čegava pa je?«

25

Vprašanja so padala eno za drugim.

Počasi se je Lenčka iztreznila in zaživela polno resničnost. Obrnila se je in šla v hišo. Janez pa se ni mogel takoj geniti iz mesta, tako ga je zgrabila njena podoba.

Gorski so stali kakor okameneli...

Na noč so doživeli romarji še novo presenečenje. Po kolovozu mimo studenca pri božji nogi se je prigugalo veliko, za te kraje nemalo čudno vozilo. Konja, belo lisasta in suha, da so se rebra še pri mesečini razločila, sta vlekla voz, ki je imel obliko škrinje, le da je bil velik kot manjša hiša. Na njem so bila izrezana okna in vrata, obrobljena s črnim pasom. Konja sta pešala in sta se kmalu vstavila. Kočijaž je bil pritlikav in nagrbljenega obraza. Nosil pa je frak in na glavi mu je čepel visok cilindar.

Ljudje so vstajali od miz in leteli h klancu, da bi si pogledali čudo.

Kočijaž je pozvonil z zvoncem, ki ga je imel pri sebi, nakar so se vrata v hipu odprla. Eden za drugim so poskakali iz voza čudni pojaci. Sami majhni in črni fantki, salonsko napravljeni s širokimi pentljami na vratu. Za temi se je prikazal visok fant, lep po postavi in obrazu. Za njim pa še starejši gospod, težek in širok, da so se vsi začudili. Oni visoki fant je nekaj zabičal v tujem jeziku in pri vratih sta se pojavile dve ženski glavicici. Ponudil jima je roki in ju spretno potegnil na tla. Grbavec je zarjul močno in skrčil nos, da se je vse smejala. Konji pa le niso hoteli prijeti.

»Gremo pomagat!« se je navduševal Pavle.

»To so cigani!«

»Niso ne! Ti ne veš vsega, Tončka! Cirkus je!«

»Kaj bo cirkus! Kje imajo pa zverine?«

Ljudje so bili v dvomih.

Tedaj so fantki poskakali nazaj v voz in se vrnili vsak s svojim instrumentom. Postavili so se v krog in zaigrali poskočno in lepo, da so ljudje strmeli.

»To pa to! Igrati pa znajo!«

Kočijaž je zopet zarjul in konji so potegnili in izpeljali voz srečno na vrh. Nato so iz voza zmetali nekaj rant in plaht. V pol ure je že stal velik šotor, od vseh strani zaprt. Muzikantarji so se gnali skozi stojnice z lectom in svirali. Vsakokrat, ko je zavpil grbavec, so nehali. Povedal je v slabem domačem jeziku, da bo predstava ob deseti uri, da bodo kazali čudovite, nikdar videne stvari in čarovnije, da bo godba in da nastopijo pevke. Potem so izginili pod šotor.

Oni veliki fant in gospodični pa so se sprehajali gor in dol. Fantje so se nastavljali in si ogledovali dekleti. Pavle in Tončka sta iz radovednosti gledala za njimi, ko se je naenkrat ena obrnila in ju ustrelila s čudnim pogledom.

»Moj Bog, te oči!« je zažvrgolela Tončka.

»Videl sem jih že. Te oči jaz poznam!« se je prepričeval Pavle.

»Eh, ne bodi neumen! Kje bi jih le videl?«

»Pa sem jih, če rečem! Pojdiva še enkrat za njimi!«

Zopet so se srečali in zadeli s pogledi.

»Moj Bog, ima lepe oči in žive, da zapeče.«

»Videl sem jih, pravim zopet.« Pavle ni odnehal.

»Oči so si podobne, le tako žarečih v naših krajih ni.«

Ob desetih je vse ljudstvo, kar ga je bilo spodaj drlo na predstavo in tudi tu je Pavle opazoval oči, ki so nemirno švigale po prostoru, kakor da bi kaj iskale. Zdelo se mu je, kakor da bi se pri njem ustavile in se mu nasmejale.

Tončka je občudovala prekrasno pevko, visoko in tenko, v dolgi črni obleki, ki je valovila ob najmanjšem gibu. Pela je prelepo s širokim, razkošnim glasom, da je trepetal zrak nad ljudmi.

(Dalje sledi.)

MALA OZNANILA**RAZNO:**

Radi preureditve prodam: eno železostrožnico, kovaški (cilinder) meh, eso, vrtilni stroj, nakovalno ploščo in drugo orodje. Cena 3000 D. Polanec Ivan, Slov. Bistrica. 905

Cement, strešno opeko, kose, koruzo, moko, specerijsko in manufakturno blago nudi najugodnejše trgovina Zdolšek, Sv. Jurij ob južni železnici. 686

Domačo pijačo, dobro in zdravo, si naredite sami z esenco Mostin, ki jo dobite pri Kanc-Wolfram, Maribor, Gosposka 33. 525

Plačujem odpadke železa, baker, medenino, svinec, litino, stroje, cevi, vse uporabljivo železo, po najvišji ceni. Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 788

Zahtevajte povsod

»Slovenskega gospodarja«!

Hranilne knjižice vseh posojilnic in bank kupimo. Gotovina takoj. Bančno kom. zavod, Maribor, Aleksandrova cesta 40. Za odgovor 3 D v znamkah. 882

A P N O

Iz Zagorja, Trboveljski cement in druge stavbene potrebščine, kakor tudi vsakovrstne izdelke iz cementa in umetnega kamna priporoča trrdka »GRADIVO«, preje C. PICKEL, Maribor, Korošičeva ulica 39. 873

Pozor, gostilničarji!

Vaše potrebe pri steklenicah, v kozarcih in v posodi iz porcelana, kakor krožniki, sklede, cele garniture itd., si križete najugodnejše v oddelku veletrgovine

I. Andrašič, Maribor

Vodnikov trg 4. 675

Predno odidete na dopust

si oskrbite

nalivno pero!

Tudi s pisemskim papirjem se dobro založite! Največja izbira in najnižje cene v prodajalni

Tiskarne sv. Cirila Ptuj, Slovenski trg 7

Lepo blago po 5—6 Din se že dobi v TRPINOVEM BAZARJU V MARIBORU, Vetrinjska 15. 868

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

V S A K P R E V D A R E N S L O V E N S K I G O S P O D A R Z A V A R U J E

S E B E , S V O J C E I N S V O J E I M E T J E L E P R I

V Z A J E M N I Z A V A R O V A L N I C I V L J U B L J A N I

PODRUZNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice. **GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR** Loška ulica 10

KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARI!

Denar naložite najbolje in najvarneje pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici

Gosposka ulica 23 v Mariboru Ulica 10. oktobra

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.